

DE APOCALYPS ONTHULD

**waarin de verborgenheden die daar voorzegd zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.**



TWEEËNTWINTIGSTE HOOFDSTUK

1. *En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, glanzend evenals kristal, uitgaande van de troon van God en van het Lam.*
2. *In het midden van haar straat en van de rivier, ginds en herwaarts, de boom des levens, makende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijn vrucht en de bladeren van de boom tot medicijn van de natiën.*
3. *En niet enig verwenste zal daar zijn; en de troon van God en van het Lam zal in haar zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen.*
4. *En zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam in hun voorhoofden.*
5. *En nacht zal daar niet zijn en zij zullen geen lamp, noch licht van de zon van node hebben, omdat de Heer God hen verlicht; en zij zullen regeren tot in de eeuwen der eeuwen.*
6. *En hij zei tot mij: Deze woorden getrouw en waar. En de Heer God van de heilige profeten heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die snellijk moeten geschieden.*
7. *Zie, Ik kom snellijk; gezegend hij die de woorden van de profetie van dit Boek houdt.*
8. *En ik Johannes ziende deze dingen en horende en toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden voor de voeten van de engel, die mij deze dingen toonde.*
9. *En hij zegt tot mij: Zie, geenszins; uw mededienstknecht immers ben ik en van uw broeders en van de profeten en van degenen die de woorden van dit Boek houden; aanbid God.*
10. *En hij zegt tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit Boek niet, omdat de tijd nabij is.*
11. *De ongerechte worde nog ongerecht en de vuile worde nog vuil; en de gerechte worde nog gerechtvaardigd en de heilige worde nog geheiligd:*
12. *En zie, Ik kom snellijk en Mijn loon met Mij, gevende eenieder zoals zijn werk zal zijn.*
13. *Ik ben de Alfa en de Omega, de Aanvang en het Einde, de Eerste en de Laatste.*
14. *Gezegend zij die Zijn bevelen doen, opdat hun mogendheid zij in de Boom des Levens en zij door de poorten mogen ingaan in de stad.*
15. *Buiten echter de honden en de bezweerders en de hoereerders en de doodslagers en de afgodendienaren en een elk liefhebbende en doende de leugen.*
16. *Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken; Ik ben de Wortel en het geslacht van David, de blinkende Morgenster*
17. *En de geest en de bruid zeggen: Kom; en die hoort, zegge: Kom; en die dorst heeft: Hij kome; en die wil, neme het water des levens om niet.*
18. *Ik betuig immers aan een elk die hoort de woorden van de profetie van dit Boek: indien iemand toegedaan zal hebben tot deze dingen, God zal over hem toedoen de plagen die geschreven zijn in dit Boek.*

19. *En indien iemand weggenomen zal hebben uit de woorden van dit Boek van deze profetie, God zal zijn deel wegnemen uit het Boek des Levens en uit de Heilige Stad en de dingen die geschreven zijn in dit Boek.*
20. *Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, ik kom snellijk, amen; ja kom, Heer Jezus.*
21. *De genade van onze Heer Jezus Christus met u allen, amen.*

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

Nog verder wordt die Kerk beschreven ten aanzien van het inzicht vanuit de Goddelijke Ware dingen uit de Heer, vers 1 tot 5.

Dat de Apocalyps is geopenbaard uit de Heer en dat zij te zijner tijd onthuld moet worden, vers 6 tot 10; ten aanzien van de Komst van de Heer en de verbinding van Hem met hen die geloven in Hem en volgens Zijn geboden leven, vers 11 tot 17.

Dat de dingen die zijn onthuld, zeker en volledig bewaard moeten worden, vers 18,19.

De verloving, vers 17,20,21.

De inhoud van de afzonderlijke verzen.

En toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, glanzend evenals kristal, uitgaande van de troon van God en van het Lam, betekent de Openbaring, nu ten aanzien van de geestelijke zin geopend en ontvouwd, waar de Goddelijke Ware dingen in overvloed uit de Heer zijn onthuld, voor hen die in Zijn Nieuwe Kerk, namelijk het Nieuwe Jeruzalem, zullen zijn; in het midden van haar straat en van de rivier, ginds en herwaarts, de Boom des Levens, makende twaalf vruchten, betekent dat in de binnenste dingen van de waarheden van de leer en vandaar van het leven in de Nieuwe Kerk de Heer is in Zijn Goddelijke Liefde, uit Wie alle goede dingen, die de mens daar schijnbaar doet zoals vanuit zich, voortvloeien; van maand tot maand gevende zijn vrucht, betekent dat de Heer de goede dingen voortbrengt bij de mens volgens elke staat van het ware bij hem; en de bladeren van de boom waren tot medicijn van de natiën, betekent de redelijke ware dingen daaruit, waardoor zij die in de boze dingen en daaruit in de valse dingen zijn, daartoe worden gebracht om gezond te denken en fatsoenlijk te leven; en niet enig verwenste zal daar zijn en de troon van God en van het Lam zal in haar zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem bedienen, betekent dat in de Kerk, dus het Nieuwe Jeruzalem, er niet enigen gescheiden van de Heer zullen zijn, omdat de Heer Zelf daar zal regeren en zij die in de ware dingen door het Woord uit Hem zijn en Zijn bevelen doen, met Hem zullen zijn, omdat zij verbonden zijn; en zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam in hun voorhoofden, betekent dat zij zich tot de Heer zullen keren en de Heer Zich tot hen, omdat zij verbonden zijn door de liefde; en nacht zal daar niet zijn en zij zullen geen lamp noch licht van de zon van node hebben, omdat de Heer hen verlicht, betekent dat in het Nieuwe Jeruzalem niet enig valse van het geloof zal zijn en dat de mensen daar in de erkenissen ten aanzien van God niet zullen zijn vanuit het natuurlijk schijnsel, dus vanuit het eigen inzicht en vanuit de glorie die opkomt vanuit de trots, maar zullen zijn in het geestelijk licht vanuit het Woord uit de Heer alleen; en zij zullen regeren in de eeuwen der eeuwen, betekent dat zij zullen zijn in het rijk van de Heer en in de verbinding met Hem tot in het eeuwige; en hij zei tot mij: Deze woorden getrouw en waar, betekent dat zij deze dingen voor zeker mogen weten, omdat de Heer Zelf het onloochenbaar heeft gezegd; en de Heer God van de heilige profeten heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die snellijk moeten geschieden, betekent dat de Heer, vanuit Wie het Woord van het ene en het andere verbond is, door de hemel aan hen die in de ware dingen vanuit Hem zijn, de dingen heeft onthuld die zeker zullen gaan plaatsvinden; zie, Ik kom snellijk; gezegend hij die de woorden van de profetie van dit Boek houdt, betekent dat de Heer zeker zal komen en

het eeuwige leven zal geven aan hen die in acht nemen en doen de ware dingen of de geboden van de leer van dit nu door de Heer geopende Boek; en ik, Johannes, ziende deze dingen en horende en toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden voor de voeten van de engel, die mij deze dingen toonde, betekent dat Johannes meende dat de engel die door de Heer tot Hem was gezonden, opdat hij in de staat van de geest zou worden gehouden, God was Die deze dingen had onthuld, terwijl het toch niet zo was, de engel immers toonde alleen wat de Heer had geopenbaard; en hij zei tot mij: Zie, geenszins, uw mededienstknecht immers ben ik en van uw broeders, van de profeten en van degenen die de woorden van dit Boek houden; aanbid God, betekent dat de engelen van de hemel niet moeten worden aanbeden en aangeropen, omdat zij niets van het Goddelijke hebben, maar dat zij aan de mensen zijn vergezelschap zoals broeders aan broeders, namelijk aan degenen die in de leer van het Nieuwe Jeruzalem zijn en de geboden ervan doen, en dat alleen de Heer in vergezelschapping met hen moet worden aanbeden; en hij zegt tot mij: Verzegel de woorden van deze profetie van dit Boek niet, omdat de tijd nabij is, betekent dat de Openbaring niet toegesloten zal zijn, maar moet worden geopend en dat dit nodig is aan het einde van de Kerk, opdat enigen gezaligd worden; de ongerechte worde nog ongerecht en de vuile worde nog vuil en de gerechte worde nog gerechtvaardigd en de heilige worde nog geheiligd, betekent de staat van allen in het bijzonder na de dood en vóór het gericht ervan en in het algemeen vóór het laatste gericht, namelijk dat van hen die in de boze dingen zijn, de goede dingen zullen worden weggenomen en van hen die in de valse dingen zijn, de ware dingen zullen worden weggenomen; en omgekeerd dat van hen die in de goede dingen zijn, de boze dingen zullen worden weggenomen en van hen die in de ware dingen zijn, de valse dingen zullen worden weggenomen; en zie, Ik kom snel en Mijn loon is met Mij, gevende eenieder zoals zijn werk zal zijn, betekent dat de Heer zeker zal komen; en dat Hijzelf de hemel en de gelukzaligheid van het eeuwige leven is, voor eenieder volgens het geloof in Hem en het leven volgens Zijn geboden; Ik ben de Alfa en de Omega, de Aanvang en het Einde, de Eerste en de Laatste, betekent omdat de Heer is de God van hemel en aarde en door Hem alle dingen in de hemelen en op aarde zijn gemaakt en door Zijn Goddelijke Voorzienigheid worden geregeerd en volgens haar gebeuren; gezegend zij die Zijn bevelen doen, opdat hun mogendheid zal zijn in de Boom des Levens en zij door de poorten mogen ingaan in de stad, betekent dat de eeuwige gelukzaligheid is voor hen die leven volgens de geboden van de Heer, te dien einde dat zij in de Heer zijn en de Heer in hen door de liefde en in Zijn Nieuwe Kerk door de erkentissen ten aanzien van Hem; buiten echter de honden en de bezweerders en de hoereerders en de doodslagers en de afgodendienaren en een elk liefhebbende en doende de leugen, betekent dat niet iemand in het Nieuwe Jeruzalem wordt opgenomen die de geboden van de Decaloog voor niets acht en niet enige boze dingen, daar met name als zonden genoemd, schuwt en dus daarin leeft; Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken, betekent de betuiging uit de Heer vóór de gehele christelijke wereld, dat het waar is dat de Heer alleen de dingen heeft geopenbaard die in dit Boek geschreven zijn en tevens die welke nu zijn geopend; Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende Morgenster, betekent dat Hijzelf is de Heer Die geboren is in de wereld en toen het Licht was en Die komen zal met het nieuwe Licht, dat vóór Zijn Nieuwe Kerk, het Heilige Jeruzalem, zal verrijzen; en de geest en de bruid zeggen: Kom, betekent dat de hemel en de Kerk de Komst van de Heer verlangen; en die hoort, zegge: Kom; en die dorst heeft: Hij kome; en die wil, ontvang het water des levens om niet, betekent dat hij die iets weet ten aanzien van de Komst van de Heer en ten aanzien van de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk, moge bidden dat het kome en dat hij die de ware dingen verlangt, moge bidden dat de Heer met het licht kome, en dat hij die de ware dingen liefheeft, dan die uit de Heer zal ontvangen zonder eigen inspanning; Ik betuig immers aan eenieder die hoort de woorden van de profetie van dit Boek: indien iemand toegedaan zal hebben tot deze dingen, God zal over hem toedoen de plagen die geschreven zijn in dit Boek, betekent dat zij die de ware dingen van de leer van

dit nu door de Heer geopende Boek lezen en weten en toch een andere God dan de Heer erkennen en een ander geloof dan in Hem, door iets toe te voegen waardoor zij die twee punten vernietigen, niet anders kunnen dan vergaan vanwege de valsheden en de boosheden, die met de in dit Boek beschreven plagen worden aangeduid; en indien iemand weggenomen zal hebben uit de woorden van dit Boek van deze profetie, God zal zijn deel wegnemen uit het Boek des Levens en uit de Heilige Stad en de dingen die geschreven zijn in dit Boek, betekent dat zij die de ware dingen van de leer van dit nu door de Heer geopende Boek lezen en weten en toch een andere God dan de Heer erkennen en een ander geloof dan dat in Hem, door iets weg te nemen, waardoor zij die twee punten vernietigen, niet in iets kunnen wijs zijn en zich niet iets kunnen toe-eigenen vanuit het Woord, noch opgenomen kunnen worden in het Nieuwe Jeruzalem, noch het lot delen met hen die in het Rijk van de Heer zijn; Die deze dingen betuigt, zegt: Ja, Ik kom snellijk, amen; ja, kom, Heer Jezus, betekent de Heer, Die de Apocalyps heeft onthuld en die nu heeft geopend, dit Evangelie betuigend, dat Hij in Zijn Goddelijk Menselijke, Dat Hij heeft opgenomen in de wereld en verheerlijkt heeft, komt als Bruidegom en Echtgenoot en dat de Kerk Hem als Bruid en Echtgenote verlangt.

DE ONTVOUWING

932. En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, glanzend evenals kristal, uitgaande van de troon Gods en van het Lam, betekent de Openbaring nu ten aanzien van de geestelijke zin geopend en ontvouwd, waar de Goddelijke Ware dingen in overvloed uit de Heer zijn onthuld voor hen die in Zijn Nieuwe Kerk, het Nieuwe Jeruzalem, zullen zijn. Met de zuivere rivier van het water des levens, glanzend evenals kristal, wordt aangeduid het Goddelijk Ware van het Woord in overvloed, dóórschijnend vanuit de geestelijke zin ervan, die in het licht van de hemel is; dat met de rivier het Goddelijk Ware in overvloed wordt aangeduid, zie nr. 409; de oorzaak hiervan is de volgende, dat met de wateren, waaruit een rivier bestaat, de ware dingen worden aangeduid, nrs. 50, 685, 719; en met de wateren des levens die ware dingen vanuit de Heer door het Woord, waarover hierna; en met glanzend zoals kristal, worden aangeduid deze ware dingen dóórschijnend vanuit de geestelijke zin, die in het licht van de hemel is, nr. 897; daarmee dat die rivier werd gezien uit te gaan van de troon van God en van het Lam, wordt aangeduid dat het is vanuit de hemel uit de Heer; met de troon immers wordt de Heer aangeduid ten aanzien van het Gericht en ten aanzien van de regering en ten aanzien van de hemel; ten aanzien van het gericht, nrs. 229, 845, 865; ten aanzien van de regering, nrs. 694, 808; en ten aanzien van de hemel, nrs. 14, 221, 222; hier dus vanuit de hemel uit de Heer; met God en het Lam wordt hier aangeduid, zoals meermalen eerder, de Heer ten aanzien van het Goddelijke Zelf en ten aanzien van het Goddelijk Menselijke.

Dat onder deze rivier des levens in het bijzonder worden verstaan de Goddelijke Ware dingen in overvloed, hier nu in de Openbaring door de Heer onthuld, blijkt uit de verzen 6,7,9,10,14,16,17-19 van dit hoofdstuk, waar over het Boek van deze profetie wordt gehandeld en dat de dingen die daar geschreven zijn, moeten worden bewaard, die niet konden worden bewaard, voordat door de geestelijke zin de dingen die daarin zijn bevat, waren onthuld, omdat die tevoren niet waren verstaan; en ook is de Openbaring het Woord, eender aan het profetische Woord van het Oude Testament; en in de Openbaring zijn nu onthuld de boze en de valse dingen van de Kerk die men moet schuwen en verafschuwen en de goede en de ware dingen van de Kerk die men moet doen, vooral ten aanzien van de Heer en ten aanzien van het eeuwige leven uit Hem; die dingen worden weliswaar geleerd bij de profeten, maar niet zo klaarblijkend als bij de evangelisten en in de Openbaring; en de Goddelijke Ware dingen ten aanzien van de Heer, namelijk dat Hij de God van hemel en aarde is, die dan voortgaan uit Hem en opgenomen worden door hen die in het Nieuwe

Jeruzalem zullen zijn, over welke ware dingen in de Openbaring gehandeld, zijn het die in het bijzonder worden verstaan onder de zuivere rivier van het water des levens, glanzend evenals kristal, uitgaande vanuit de troon van God en van het Lam, zoals eveneens kan vaststaan uit deze dingen: *‘Jezus zei: Eenieder die in Mij gelooft zoals de Schrift heeft gezegd, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien’*, (Johannes 7:38).

‘Jezus zei: Wie gedronken zal hebben van het water dat Ik hem geven zal, die zal niet dorsten tot in het eeuwige, maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een bron van water, springende tot in het eeuwige leven’, (Johannes 4:14).

‘Ik zal de dorstige geven uit het water des levens om niet’, (Openbaring 21:6; 22:17).

‘En het Lam Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen leiden tot de levende bronnen der wateren’, (Openbaring 7:17).

‘Te dien dage zullen levende wateren van Jeruzalem uitgaan; Jehovah zal tot één Koning zijn over de gehele aarde; te dien dage zal Jehovah één zijn en Zijn Naam één’, (Zacharia 14:8,9); met de levende wateren of de wateren des levens worden daar de Goddelijke Ware dingen uit de Heer aangeduid.

933. In het midden van haar straat en van de rivier, ginds en herwaarts, de Boom des Levens makende twaalf vruchten, betekent dat in de binnenste dingen van de waarheden van de leer en vandaar van het leven in de Kerk de Heer is in Zijn Goddelijke Liefde uit Wie alle goede dingen, die de mens doet schijnbaar zoals vanuit zich, voortvloeien.

Met in het midden wordt in het binnenste aangeduid en daaruit in alle dingen rondom, nrs. 44, 383; met de straat wordt het ware van de leer van de Kerk aangeduid, nrs. 501, 917; met de rivier wordt het Goddelijk Ware in overvloed aangeduid, nrs. 409, 932; ginds en herwaarts betekent aan de linker- en de rechterzijde; en het ware aan de rechterzijde is dat wat in het heldere is en aan de linkerzijde dat wat in het duistere is; het zuiden immers in de hemel, waarmee het ware in het heldere wordt aangeduid is aan de rechterzijde en het noorden, waarmee het ware in het duistere wordt aangeduid, is aan de linkerzijde, nr. 901; met de Boom des Levens wordt aangeduid de Heer ten aanzien van de Goddelijke Liefde, nr. 89; met de vruchten worden aangeduid de goede dingen van de liefde en van de naastenliefde, die de goede werken worden genoemd, waarover in het volgende artikel; met twaalf worden alle dingen aangeduid en het wordt gezegd van de goede en ware dingen van de Kerk, nr. 348; hieruit, tot één zin samengebracht, volgt, dat met in het midden van de straat en van de rivier, wordt aangeduid dat in de binnenste dingen van de waarheden van de leer en van het leven in de Nieuwe Kerk de Heer is in Zijn Goddelijke Liefde, uit Wie alle goede dingen, die de mens schijnbaar doet zoals vanuit zich, voortvloeien.

Dit vindt plaats bij hen die rechtstreeks tot de Heer gaan en de boze dingen schuwen omdat die zonden zijn, dus die in de Nieuwe Kerk van de Heer, het Nieuwe Jeruzalem, zullen zijn; want zij die niet rechtstreeks tot de Heer gaan, kunnen niet met Hem worden verbonden, dus ook niet met de Vader en vandaar kunnen zij niet zijn in de liefde die uit het Goddelijke is; het aanzien immers verbindt, niet alleen het verstandelijk aanzien vanuit de aandoening van de wil, want de aandoening van de wil bestaat niet, tenzij de mens Zijn geboden doet; en daarom zegt de Heer: *‘Wie Mijn geboden doet, die heeft Mij lief en tot hem zal Ik komen en verblijf bij hem maken’*, (Johannes 14:21-24).

Gezegd wordt in de binnenste dingen van de waarheden van de leer en vandaar van het leven in de Nieuwe Kerk, omdat in de geestelijke dingen uit het binnenste alle dingen zijn en alle dingen voortgaan, zoals uit het vuur en het licht in het middelpunt tot de omtrekken, of zoals uit de zon, die ook in het middelpunt is, de warmte en het licht in het heelal; zo gebeurt het dus in kleinsten zoals in grootsten; omdat het binnenste van elk ware wordt aangeduid, wordt daarom gezegd in het midden van de straat en van de rivier en niet aan de ene of de andere zijde van de rivier, hoewel dit wordt verstaan.

Dat uit de Heer, als Hij in het binnenste is, alle goede dingen van de liefde en van de naastenliefde zijn en voortgaan, blijkt uit de woorden van de Heer Zelf bij Johannes: *‘Jezus zei: ‘Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in de wijnstok zal gebleven zijn, alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet zult gebleven zijn: Ik ben de Wijnstok, gij de ranken; die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, omdat gij zonder Mij niet wat ook kunt doen’*, (Johannes 15:4-6).

934. Dat de vruchten betekenen de goede dingen die de mens vanuit de liefde of de naastenliefde doet, weet men weliswaar zonder bevestiging vanuit het Woord, want de lezer verstaat onder de vruchten in het Woord niet iets anders; de oorzaak waarom onder vruchten de goede dingen van de liefde of van de naastenliefde worden verstaan, is deze: dat de mens met een boom wordt vergeleken en ook boom wordt genoemd, nrs. 89, 400.

Dat de vruchten de goede dingen van de naastenliefde betekenen, die met een algemeen woord de goede werken worden genoemd, kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘De bijl ligt aan de wortel van de boom; alle boom die geen goede vrucht maakt, zal uitgehouwen en in het vuur geworpen worden’*, (Mattheüs 3:10; 7:16-20).

‘Of maakt de boom goed en de vrucht goed of maakt de boom rot en de vrucht rot; vanuit de vrucht wordt de boom gekend’, (Mattheüs 12:33; Lukas 6:43,44).

‘Alle rank die geen vrucht draagt, zal weggenomen worden, al die echter vrucht draagt, zal besneden worden opdat zij meer vrucht zal dragen; die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht’, (Johannes 15:2-8).

‘Maakt vruchten, der boetedoening waardig’, (Mattheüs 3:8).

‘Die in de goede aarde gezaaid is, deze is degene die het Woord hoort en daarop let en vrucht draagt’, (Mattheüs 13:23).

‘Jezus zei tot de discipelen: Ik heb u uitverkoren opdat gij vrucht draagt en dat uw vrucht zal blijven’, (Johannes 15:16).

‘Iemand had een vijgenboom, geplant in zijn wijngaard; hij kwam, vrucht daarop zoekende, maar vond niet; hij zegt tot de wijngaardenier: Houw hem uit; wat zal hij het land onvruchtbaar maken’, (Lukas 13:6-9).

‘Een mens heer des huizes verhuurde zijn wijngaard aan landlieden om zijn vruchten te ontvangen; maar zij doodden de tot hen gezonden knechten en tenslotte de Zoon; en daarom zal Hij de wijngaard aan anderen verhuren, die Hem vruchten op haar tijden zullen geven; zo zal het koninkrijk Gods van u weggenomen worden en gegeven worden aan een natie, makende zijn vruchten’, (Mattheüs 21:34,40,41,43) en op vele andere plaatsen.

935. Van maand tot maand gevende zijn vrucht, betekent dat de Heer de goede dingen voortbrengt bij de mens volgens elke staat van het ware bij hem.

Met de maand wordt aangeduid de staat van het leven van de mens ten aanzien van het ware, waarover hierna; met vrucht geven wordt aangeduid de goede dingen voortbrengen; dat de vruchten de goede dingen van de liefde en van de naastenliefde zijn, is eerder in nr. 934 getoond; en omdat de Heer ze wezenlijk bij de mens voortbrengt, hoewel de mens ze als uit zichzelf doet, dus schijnbaar, zoals in nr. 934 is gezegd, staat het vandaar vast dat er wordt aangeduid dat de Heer vanuit het binnenste, als Hij daar is, die dingen voortbrengt.

Maar het zal gezegd worden hoe het moet worden verstaan, dat de Heer de goede dingen van de naastenliefde voortbrengt bij de mens volgens de staat van het ware bij hem; wie gelooft dat de mens het goede doet dat de Heer aangenaam is, welk goede het geestelijk goede wordt genoemd, indien bij hem niet de ware dingen vanuit het Woord zijn, die bedriegt zich zeer; goede dingen zonder ware dingen zijn niet goede dingen en ware dingen zonder goede dingen zijn niet de ware dingen bij de mens, hoewel zij in zich ware dingen zijn; het goede immers zonder het ware is zoals de wil van de mens zonder verstand, zo'n wil is niet menselijk, maar zoals van een dier of zoals van een gesneden beeld dat een werkmeester in beweging zet;

maar het wilsdeel tezamen met het verstandsdeel wordt menselijk volgens de staat van het verstand waardoor het tot bestaan komt; want de staat van het leven van de mens is zodanig dat zijn wil niets kan doen tenzij door het verstand, noch het verstand iets kan denken tenzij vanuit de wil; het is iets eenders met het goede en het ware, aangezien het goede van de wil is en het ware van het verstand is.

Hieruit blijkt dat het goede dat de Heer bij de mens voortbrengt, is volgens de staat van het ware, waar vanuit het verstand is, bij hem.

Dat dit daarmee wordt aangeduid, dat de Boom des Levens zijn vrucht geeft van maand tot maand, is omdat met de maand de staat van het ware bij de mens wordt aangeduid; dat met alle tijden: uren, dagen, weken, maanden, jaren en eeuwen, staten van het leven worden aangeduid, zie de nrs. 476, 562; dat met maanden worden aangeduid de staten van het leven ten aanzien van de ware dingen, is omdat onder de maanden de tijden worden aangeduid die door de maan zijn aangegeven en met de maan wordt het ware van het verstand en van het geloof aangeduid, nrs. 332, 413, 414, 919; eendere dingen worden onder maanden verstaan in deze plaatsen: *'Gezegend door Jehovah het land van Jozef, van de kostbare dingen van de inkomsten van de zon en van de kostbare dingen van het voortbrengsel van de maanden'*, (Deuteronomium 33:13,14).

'Het zal geschieden van maand tot maand en van sabbat tot sabbat, dat alle vlees zal komen om zich in te krommen vóór Jehovah', (Jesaja 66:23).

Vanwege de betekenis van de maand, dus die van de maan, vonden de slachtoffers plaats aan de aanvangen van elke maand of met nieuwe maan, (Numeri 29:6; Jesaja 1:14).

En dan *'bliezen zij ook op de bazuinen'*, (Numeri 10:10; Psalm 81:4).

En het was bevolen dat 'zij de maand Abib zouden houden, waarop zij het Pascha vierden', (Exodus 12:2; Deuteronomium 16:1).

Met maanden worden de staten van het ware aangeduid en in de tegengestelde zin de staten van het valse bij de mens, zie ook (Openbaring 9:5,10,15; 11:2; 13:5) iets eenders als hier, wordt met de maand aangeduid bij (Ezechiël 47:12).

936. En de bladeren van de boom tot medicijn van de natiën, betekent de redelijke ware dingen daaruit, waardoor zij die in de boze dingen en daaruit in de valse dingen zijn, daartoe worden gebracht om gezond te denken en fatsoenlijk te leven.

Met de bladeren van de boom worden de redelijke ware dingen aangeduid, waarover hierna; met de natiën worden degenen aangeduid die in de goede dingen en daaruit in de ware dingen zijn en in de tegengestelde zin degenen die in de boze dingen en daaruit in de valse dingen zijn, nr. 483; hier zij die in de boze dingen en daaruit in de valse dingen zijn, omdat er wordt gezegd tot hun medicijn; en degenen die in de boze en daaruit in de valse dingen zijn, kunnen niet door het Woord genezen worden, omdat zij dit niet lezen, maar zij kunnen wel, indien zij over oordeel beschikken, worden genezen door redelijke ware dingen.

Eendere dingen als in dit vers woorden door de woorden bij Ezechiël aangeduid: *'Zie, wateren uitgaande van onder de dorpel van het huis, vanuit welke een rivier, waar aan de oever zeer veel bomen der spijze ginds en herwaarts, waarvan het blad niet afvalt, noch verteerd worden; van maand tot maand wordt het herboren, de vrucht ervan is tot spijs en zijn blad tot medicijn'*, (Ezechiël 47:1,7,12); ook daar over de Nieuwe Kerk.

Dat met de bladeren de redelijke ware dingen worden aangeduid, is omdat met de boom de mens wordt aangeduid, nrs. 89, 400; en dan worden door alle dingen van de boom de daarmee samenstemmende dingen bij de mens aangeduid, zoals met: de takken, de bladeren, de bloesems, de vruchten en de zaden; met de takken worden de zinlijke en natuurlijke ware dingen van de mens aangeduid; met de bladeren zijn redelijke ware dingen, met de bloesems de primitieve geestelijke ware dingen in het redelijke, met de vruchten de goede dingen van de liefde en de naastenliefde en met de zaden worden de laatsten en de eersten van de mens aangeduid.

Dat met de bladeren de redelijke ware dingen worden aangeduid, blijkt helder uit de dingen die in de geestelijke wereld gezien zijn; daar verschijnen immers ook bomen met bladeren en vruchten; daarvandaan zijn tuinen en paradijzen; bij hen die in de goede dingen van de liefde en tevens in de ware dingen van de wijsheid zijn, verschijnen vruchtbomen met een weelde van fraaie bladeren; maar bij hen die in ware dingen van enige wijsheid zijn en vanuit de rede spreken en niet in de goede dingen van de liefde zijn, verschijnen bomen vol bladeren, maar zonder vruchten; maar bij hen die noch in de goede dingen noch in de ware dingen van de wijsheid zijn, verschijnen geen bomen, tenzij ontdaan van bladeren zodanig kaal als in de wintertijd in de wereld; de niet-redelijke mens is ook niet iets anders dan zo'n boom.

De redelijke ware dingen zijn die welke de geestelijke ware dingen het meest van nabij opnemen; het redelijke van de mens immers is de eerste ontvanger van de geestelijke waarheden, want in het redelijke van de mens is de doorvatting van het ware in de een of andere vorm, die de mens zelf niet ziet in zijn denken, zoals de dingen die onder het redelijke zijn in het lagere denken, dat zich verbindt met het uitwendig gezicht.

Met de bladeren worden ook de redelijke ware dingen aangeduid in, (Genesis 3:7; 8:11; Jesaja 34:4; Jeremia 8:13; 17:8; Ezechiël 47:12; Daniël 4:9,11; Psalm 1:3; Leviticus 26:36; Mattheüs 21:19; 24:32; Markus 13:28); maar zij duiden aan volgens de soorten van de bomen; de bladeren van de olijfboom en de wijnstok betekenen de redelijke ware dingen vanuit het hemels en het geestelijk licht; de bladeren van de vijgenboom de redelijke ware dingen vanuit het natuurlijk licht en de bladeren van de dennenboom, de populier, de eik, de pijnboom, de redelijke dingen vanuit het zinlijk licht; de bladeren van deze bomen veroorzaken schrik in de geestelijke wereld, als zij door een sterke wind worden geschud; dit is het wat wordt verstaan in, (Leviticus 26:36; Job 13:25); de bladeren van die bomen echter niet zozeer.

937. En niet enig verwenste zal daar zijn en de troon van God en van het Lam zal in haar zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem bedienen, betekent dat in de Kerk, dus het Nieuwe Jeruzalem, er niet enigen gescheiden van de Heer zullen zijn, omdat de Heer Zelf daar regeren zal en zij die in de ware dingen door het Woord uit Hem zijn en Zijn bevelen doen, met Hem zullen zijn, omdat zij verbonden zijn.

Met niet enig verwenste zal daar zijn, wordt aangeduid dat niet enig boze of valse vanuit het boze, dat van de Heer afscheidt, in het Nieuwe Jeruzalem zal zijn; en omdat het boze en het valse niet bestaat tenzij in een ontvanger, dus de mens, zo wordt aangeduid dat daar niet enigen gescheiden van de Heer zullen zijn; onder het verwenste wordt in het Woord al dat boze en valse verstaan dat de mens van de Heer afscheidt en afkeert; dan immers wordt die mens een duivel en een satan; daarmee dat de troon van God en van het Lam in haar zal zijn, wordt aangeduid dat de Heer Zelf in die Kerk zal regeren; met de troon immers wordt hier het Koninkrijk aangeduid en het Koninkrijk van de Heer is daar waar Hij alleen wordt vereerd; daarmee dat Zijn dienstknechten Hem zullen bedienen, wordt aangeduid dat zij die in de ware dingen door het Woord uit de Heer zijn, met Hem zullen zijn en Zijn bevelen zullen doen, omdat zij verbonden zijn; dat met de dienstknechten van de Heer degenen worden aangeduid die in de ware dingen uit Hem zijn, zie de nrs. 3, 380; en met de bedienaren zij die in het goede uit Hem zijn, nr. 128; vandaar worden met de dienstknechten die Hem zullen bedienen, degenen aangeduid die in de ware dingen vanuit het goede door het Woord uit de Heer zijn en Zijn bevelen doen.

Omdat de Kerk heden niet weet, dat de verbinding met de Heer de hemel maakt en dat de verbinding plaatsvindt door de erkenning dat Hij de God van hemel en aarde is en tegelijk door het leven volgens Zijn geboden, zal daarom daarover iets worden gezegd; wie daarover niet iets weet, kan zeggen: Wat is verbinding; hoe kan erkenning en leven verbinding maken; waartoe zijn die dingen nodig; kan niet elk mens gezaligd worden alleen vanuit barmhartigheid; wat is er ander middel nodig voor de zaliging dan alleen het geloof; is God niet barmhartig en almachtig?

Maar laat hij weten, dat in de geestelijke wereld de erkenning en de erkenning alle tegenwoordigheid maken en dat de aandoening, die van de liefde is, alle verbinding maakt; de ruimten immers daar zijn niet iets anders dan schijnbaarheden volgens de gelijkheid van het gemoed, dat wil zeggen, van de aandoeningen en van het denken daaruit; en daarom als iemand een ander kent òf door diens beroemdheid òf door de omgang met hem, òf door gesprek òf door verwantschap, dan vertoont zich, als hij vanuit de idee van die kennis over hem denkt, deze tegenwoordig, ook al zou hij tot duizend stadiën ver weg zijn naar de schijn; en indien iemand een ander die hij kent ook liefheeft, dan woont hij met hem in één gezelschap en indien hij hem op een binnenste wijze liefheeft, in één huis; dit is de staat van allen in de geestelijke wereld en die staat van allen ontleent de oorsprong daaraan, dat de Heer voor eenieder tegenwoordig is volgens het geloof en met hem verbonden volgens de liefde; het geloof en de tegenwoordigheid van de Heer wordt vandaar gegeven door de erkenningen van de waarheden vanuit het Woord, vooral ten aanzien van de Heer Zelf daar; de liefde echter en de verbinding wordt vandaar gegeven door het leven volgens Zijn geboden, want de Heer zegt: *‘Die Mijn geboden heeft en die doet, die is het die Mij liefheeft en Ik zal hem liefhebben en verblijf bij hem maken’*, (Johannes 14:21-24).

Maar hoe dit gebeurt zal ook worden gezegd; de Heer heeft elk mens lief en wil met hem verbonden worden; maar Hij kan niet worden verbonden zolang de mens in het verkwikkelijke van het boze is, zoals in de verkwikking van echtbreken en hoereren, in de verkwikking van beroven of stelen onder het een of ander voorwendsel, in de verkwikking van lasteren en liegen en in de begeerten van de eigenliefde en de liefde van de wereld; eenieder immers die in die dingen is, is in deelgenootschap met de duivels in de hel; de Heer heeft degenen die daar zijn weliswaar ook lief, maar Hij kan niet met hen verbonden worden, tenzij de verkwikkingen van die boosheden worden verwijderd en die kunnen niet verwijderd worden door de Heer, tenzij de mens zich uitvorst, opdat hij zijn boze dingen zal zien en die erkennen en belijden voor de Heer en daarvan wil aflaten en dus zo boete doen; dit zal de mens doen zoals uit zich, omdat hij niet voelt dat hij iets doet uit de Heer; en dit wordt de mens gegeven, omdat de verbinding, om verbinding te zijn, een wederkerige verbinding zal zijn van de mens met de Heer en van de Heer met de mens; voor zoveel als dus de boze dingen met de verkwikkingen ervan worden verwijderd, voor zoveel treedt de liefde van de Heer binnen, die, zoals gezegd, een universele liefde jegens allen is; en dan wordt de mens uit de hel weggeleid en in de hemel binnengeleid.

Dit moet de mens in de wereld doen, want hoedanig de mens is in de wereld ten aanzien van zijn geest, zodanig blijft hij tot in het eeuwige, met alleen dit verschil, dat zijn staat volmaakter wordt, indien hij goed heeft geleefd, omdat hij dan niet is omhuld met een stoffelijk lichaam, maar geestelijk leeft in een geestelijk lichaam.

938. En zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam in hun voorhoofden, betekent dat zij zich tot de Heer zullen keren en de Heer Zich tot hen, omdat zij verbonden zijn door de liefde. Onder zien het aangezicht van God en van het Lam, of van de Heer, wordt niet verstaan Zijn Aangezicht zien, omdat niemand Zijn aangezicht, zodanig als het is in Zijn Goddelijke Liefde en in Zijn Goddelijke Wijsheid, kan zien en leven, Hij is immers de Zon van de hemel en van de gehele geestelijke wereld, want Zijn Aangezicht zien zodanig als het in Zich is, zou zijn alsof iemand in de zon zou binnengaan en hij zou in het vuur daarvan in één ogenblik worden verteerd; maar de Heer vertoont Zich soms zichtbaar buiten Zijn Zon, maar dan oversluiert Hij Zich en vertoont Hij Zich aan het gezicht van hen, wat gebeurt door een engel, zoals Hij ook heeft gedaan in de wereld voor Abraham, Hagar, Lot, Gideon, Jozua en anderen en daarom werden die engelen genoemd en ook Jehovah, de tegenwoordigheid immers van Jehovah was van verre in hen.

Maar onder zij zullen Zijn Aangezicht zien, wordt hier dus ook niet verstaan, Zijn Aangezicht zien, maar de ware dingen zien die in het Woord zijn uit Hem en daardoor Hem leren kennen

en erkennen; de Goddelijke Ware dingen immers van het Woord maken het licht dat voortgaat uit de Heer als Zon en in dit licht zijn de engelen; en omdat zij het licht maken, zijn zij zoals spiegels, waarin het Aangezicht van de Heer wordt gezien; dat met het Aangezicht van de Heer zien, wordt aangeduid zich tot Hem keren, zal verderop worden gezegd; met de Naam van de Heer in hun voorhoofden, wordt aangeduid dat de Heer hen liefheeft en hen tot Zich toekeert; met de Naam van de Heer wordt de Heer Zelf aangeduid, omdat wordt aangeduid al het hoedanige van Hem, waardoor Hij gekend wordt en vereerd, nrs 81, 584; en met het voorhoofd wordt de liefde aangeduid, nrs. 347, 605; en met geschreven in het voorhoofd, wordt de liefde van de Heer in hen aangeduid, nr. 729; hieruit kan vaststaan, wat eigenlijk met die woorden wordt aangeduid.

Dat er echter wordt aangeduid, dat zij zich tot de Heer wenden en de Heer Zich tot hen, is omdat de Heer allen die met Hem verbonden zijn door de liefde, aanziet in het voorhoofd en zo hen tot Zich keert en daarom keren de engelen in de hemel het aangezicht nergens anders heen, dan naar de Heer als Zon en dit vindt plaats in elke wending van hun lichaam, wat wonderbaarlijk is; vandaar is het in het algemeen spraakgebruik om te zeggen, dat zij God voortdurend voor ogen hebben; iets eenders is het geval met de geest van de mens die in de wereld leeft en door de liefde met de Heer verbonden is; maar over dit toekeren van de aangezichten tot de Heer, zie men meer wonderlijke dingen in de volgende werken ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’, nrs. 129 tot 144; en in het werk ‘Hemel en Hel’, te Londen uitgegeven, nrs. 17, 123, 143, 144, 151, 153, 255, 272.

Dat onder de Aangezichten van de Heer zien, niet wordt verstaan Zijn Aangezichten zien, maar Hem leren kennen en erkennen zodanig als Hij is ten aanzien van Zijn Goddelijke attributen, die er verscheidene zijn en dat zij die met Hem door de liefde verbonden zijn, Hem leren kennen en zo Zijn Aangezicht zien, kan uit de volgende plaatsen vaststaan: ‘*Waartoe zijn Mij de veelheid van de slachtoffers; wanneer gij zult gekomen zijn om te zien de Aangezichten van Jehovah*’, (Jesaja 1:11,12).

‘*Mijn hart zei: Zoek Mijn Aangezichten; Uw Aangezichten, Jehovah, zoek ik*’, (Psalm 27:8).

‘*Wij zullen juichen de Rots van ons heil; wij zullen komen vóór Zijn Aangezichten met belijdenis*’, (Psalm 95:1,2).

‘*Mijn ziel dorst naar de levende God; wanneer zal ik komen om gezien te worden van de Aangezichten van God; nog zal ik Hem belijden; heilen zijn Zijn Aangezichten*’, (Psalm 42:3,6).

‘*Mijn Aangezichten zullen niet ledig gezien worden*’, (Exodus 23:15).

‘*Komen om de Aangezichten van Jehovah te smeken*’, (Zacharia 8:21,22; Maleachi 1:9).

‘*Laat Uw Aangezichten over Uw knecht schijnen*’, (Psalm 31:17).

‘*Wie toont ons het goede; verheft Gij over ons het Licht van Uw Aangezichten. Jehovah*’, (Psalm 4:7).

‘*Jehovah, in het Licht van Uw Aangezichten zullen zij wandelen*’, (Psalm 84:16).

‘*God, doe Uw Aangezichten lichten opdat wij behouden worden*’, (Psalm 80:4,8,20).

‘*God erbarme Zich onzer en zegene ons, Hij doe ons Zijn Aangezichten lichten*’, (Psalm 67:2).

‘*Jehovah zegene u, en behoede u, Jehovah doe Zijn Aangezichten over u schijnen en erbarme Zich uwer, Jehovah verheffe Zijn Aangezichten over u en geve u vrede*’, ((Numeri 6:24-26).

‘*Gij verbergt hen in het verborgene van Uw Aangezichten*’, (Psalm 31:21).

‘*Gij hebt ons verborgene gesteld in het Licht van Uw Aangezichten*’, (Psalm 90:8).

‘*Jehovah sprak tot Mozes: Mijn Aangezichten zullen gaan; Mozes zei: Indien Uw Aangezichten niet gaan, doe ons van hier niet opklimmen*’, (Exodus 33:14,15).

‘*De broden op de tafel in de tabernakel werden de broden der Aangezichten genoemd*’, (Exodus 25:30; Numeri 4:7).

Meermalen wordt ook gezegd, dat Jehovah de Aangezichten heeft verborgen en ook dat Hij ze heeft afgewend; zoals in deze plaatsen: *‘Om hun boosheid heb Ik Mijn Aangezichten van hen verborgen’*, (Jeremia 33:5; Ezechiël 7:22).

‘Uw zonden verborgen de Aangezichten van God van ulieden’, (Jesaja 59:2).

‘Het Aangezicht van Jehovah zal hen voortaan niet aanzien’, (Klaagliederen 4:16).

‘Jehovah zal Zijn Aangezichten van hen verbergen, gelijk als zij hun werken hebben boos gemaakt’, (Micha 3:4).

‘Gij hebt Uw Aangezichten verborgen’, (Psalm 30:8; Psalm 44:25; Psalm 104:29).

‘Ik zal hen verlaten en Mijn Aangezichten van hen verbergen; door te verbergen zal Ik verbergen Mijn Aangezichten, om al het boze dat zij gedaan hebben’, (Deuteronomium 31:17,18; Jesaja 8:17; Ezechiël 39:23,28,29; Psalm 13:2; Psalm 22:25; Psalm 27:8,9; Psalm 69:18; Psalm 88:15; Psalm 102:3; Psalm 143:7; Deuteronomium 32:20).

In de tegengestelde zin wordt met de aangezichten van Jehovah de toorn en de afkering aangeduid; de oorzaak hiervan is dat de boze mens zich van de Heer afkeert en wanneer hij zich afkeert, dan schijnt het hem toe alsof de Heer Zich afkeert en toorn, zoals vaststaat uit deze plaatsen: *‘Ik heb Mijn Aangezichten gesteld tegen deze stad ten kwade’*, (Jeremia 21:10; 44:11’).

‘Ik zal Mijn Aangezichten zetten tegen die man en hem verwoesten’, (Ezechiël 14:7,8).

‘Ik zal Mijn Aangezicht zetten tegen hen en het vuur zal hen verteren, wanneer Ik Mijn Aangezichten tegen hen gesteld zal hebben’, (Ezechiël 15:7).

‘Wie enig bloed zal gegeten hebben, Ik zal Mijn Aangezichten tegen die ziel zetten’, (Leviticus 17:10).

‘Van het schelden van Uw Aangezichten vergingen zij’, (Psalm 80:17).

‘De Aangezichten van Jehovah tegen de boosdoeners’, (Psalm 34:17).

‘Ik zende een engel voor u; hoedt u voor Zijn Aangezichten, omdat Hij uw overtreding niet verdragen zal’, (Exodus 23:20,21).

‘Laat Uw vijanden verstrooid worden en Uw haters vluchten van voor Uw Aangezichten’, (Numeri 10:35).

‘Ik zag Degene Die op de troon zat, voor Wiens Aangezicht de hemel en de aarde wegluchtte’, (Openbaring 20:11).

Dat niemand de Heer kan zien zodanig als Hij in Zich is, zoals eerder is gezegd, blijkt uit het volgende: *‘Jehovah zei tot Mozes: Gij kunt Mijn Aangezichten niet zien, omdat geen mens Mij zal zien en leven’*, (Exodus 33:18-23).

Dat Hij toch gezien werd en zij leefden, omdat het door een engel plaatsvond, blijkt uit (Genesis 32:31; Richteren 13:22,23) en elders.

940. En nacht zal daar niet zijn en zij zullen geen lamp noch licht van de zon nodig hebben, omdat de Heer hen verlicht, betekent dat in het Nieuwe Jeruzalem niet enig valse van het geloof zal zijn en dat de mensen daar in de erkenningen ten aanzien van God niet zullen zijn vanuit het natuurlijk schijnsel, dus vanuit het eigen inzicht en vanuit de glorie die opkomt uit de trots, maar zullen zijn in het geestelijk licht vanuit het Woord uit de Heer alleen.

Met ‘nacht zal daar niet zijn’, wordt iets eenders aangeduid als eerder in hoofdstuk 21, waar het volgende staat: *‘Haar poorten zullen niet gesloten worden overdag, nacht immers zal daar niet zijn’*, (Openbaring 21:25), waarmee wordt aangeduid dat in het Nieuwe Jeruzalem bij voortduur degenen worden opgenomen die in de ware dingen vanuit het goede van de liefde uit de Heer zijn, omdat daar het valse van het geloof niet is, nr. 922; met *‘zij hebben geen lamp, noch het licht van de zon van node, omdat de Heer God hen verlicht’*, wordt iets eenders aangeduid als in hoofdstuk 21, waar het volgende staat: *‘De stad heeft de zon en de maan niet van node om in haar te lichten, omdat de heerlijkheid van God haar heeft verlicht en haar Lamp het Lam’*, (Openbaring 21:23), waarmee wordt aangeduid, dat de mensen van die Kerk niet zullen zijn in de liefde van zich en in het eigen inzicht en daaruit alleen in het

natuurlijk schijnsel, maar vanuit het Goddelijk Ware van het Woord uit de Heer alleen in het geestelijk licht, nr. 919; maar in plaats van de maan daar, wordt hier lamp gezegd en in plaats van de zon daar wordt hier het licht van de zon gezegd en met de maan wordt evenals met de lamp het natuurlijk schijnsel vanuit het eigen inzicht aangeduid en met het licht van de zon wordt aangeduid het natuurlijk schijnsel vanuit de glorie die opkomt uit de trots.

Maar het zal in het kort worden ontvouwd, wat het natuurlijk schijnsel vanuit de glorie die uit de trots opkomt en eveneens niet uit de trots; het schijnsel vanuit de glorie opkomend uit de trots hebben degenen die in de liefde van zich zijn en vandaar in de boze dingen van elk geslacht, die zij, indien zij die niet doen uit vrees voor het verlies van de goede naam en eveneens indien zij die veroordelen omdat zij tegen de zedelijkheid en tegen het algemeen welzijn zijn en toch niet voor zonden houden; dezen zijn in het natuurlijk schijnsel vanuit de glorie opkomend uit de trots, want de liefde van zich in de wil is de trots in het verstand en deze trots vanuit de liefde kan het verstand verheffen tot in het licht van de hemel; dit is de mens gegeven, opdat hij een mens zal zijn en opdat hij hervormd kan worden; ik heb verscheidene aartsduivels gezien en gehoord, die de verborgenheden van de wijsheid van de engelen, toen zij die hoorden en lazen, op de zelfde wijze verstonden als de engelen zelf, maar terstond toen zij terugkeerden tot hun liefde en vandaar tot hun trots, verstonden zij niets daarover, maar zij zagen ook de tegengestelde dingen vanuit het licht van de bevestiging van het valse bij zich; maar het natuurlijk schijnsel vanuit de glorie niet uit de trots, is bij hen die in het verkwikkelijke van de nutten zijn vanuit de echte liefde jegens de naaste; hun natuurlijk schijnsel is eveneens een redelijk schijnsel, waarin van binnen het geestelijk licht uit de Heer is; de glorie bij hen is vanuit de glans van het licht dat invloeit vanuit de hemel, waar alle dingen glanzend en harmonisch zijn; alle nutten immers in de hemel glanzen; vanuit deze nutten wordt de liefelijkheid in de ideeën van het denken bij hen doorvat als glorie; zij treden binnen door de wil en de goede dingen ervan in het verstand en de ware dingen daarvan, en zij vertoont zich daarin.

941. En zij zullen regeren tot in de eeuwen der eeuwen; dat dit betekent dat zij zullen zijn in het rijk van de Heer en in de verbinding met Hem tot in het eeuwige, staat vast uit wat eerder in de nrs. 284, 849, 855 is ontvouwd, waar eendere dingen staan.

942. En hij zei tot mij: Deze woorden getrouw en waar, betekent dat zij deze dingen voor zeker mogen weten, omdat de Heer Zelf het onloochenbaar heeft gezegd; dit staat ook vast uit wat eerder in nr. 886 is ontvouwd, waar eendere dingen staan.

943. En de Heer God van de heilige profeten heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die snellijk moeten geschieden, betekent dat de Heer, vanuit Wie het Woord van het ene en het andere verbond is, door de hemel aan hen die in de ware dingen vanuit Hem zijn, de dingen heeft onthuld die zeker zullen gaan gebeuren. De Heer van de heilige profeten, betekent de Heer vanuit Wie het Woord van het ene en het andere verbond is; met de profeten immers worden degenen aangeduid die de ware dingen vanuit het Woord leren en in de abstracte zin de leer van het ware van de Kerk, nrs. 8, 173 en in de brede zin van het Woord zelf; en omdat het Woord met de heilige profeten wordt aangeduid, wordt daarom met hen het Woord van het ene en het andere verbond aangeduid; Hij heeft de engel gezonden om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die snellijk moeten geschieden, betekent dat de Heer aan hen die in de ware dingen vanuit Hem zijn, de dingen heeft onthuld die zeker zullen gaan plaatsvinden; met de engel wordt hier de hemel aangeduid, zoals eerder in de nrs. 5, 65, 644, 647, 648, 910; met de dienstknechten worden degenen aangeduid die in de ware dingen uit de Heer zijn, nrs. 3, 380, 937; met snellijk wordt zeker aangeduid, nr. 4; vandaar wordt met 'die snellijk moeten geschieden' aangeduid, die zeker zullen plaatsvinden.

Dat met de engel hier de hemel wordt aangeduid, is omdat de Heer door de hemel sprak met Johannes en eveneens door de hemel sprak met de profeten en door de hemel spreekt met eenieder met wie Hij spreekt; de oorzaak hiervan is de volgende: dat de engelenhemel in het algemeen zoals één Mens is, van wie de ziel en leven de Heer is en daarom spreekt de Heer al wat Hij spreekt, door de hemel, zoals de ziel en het gemoed van de mens door hun lichaam; dat de gehele engelenhemel in een samenvatting één Mens weergeeft en dat dit is vanuit de Heer, zie nr. 5 en in het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Voorzienigheid’, nrs. 64 tot 69, 162 tot 164, 201 tot 204, en in het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’, nrs. 11,19,133,288. Maar ik zal dit mysterie verklaren: De Heer spreekt door de hemel, toch spreken niet de engelen daar, die zelfs niet eens weten wat de Heer spreekt, tenzij er enigen van hen bij de mens zijn, door wie de Heer vanuit de hemel openlijk spreekt, zoals met Johannes en met enige profeten; er is immers een invloeiing van de Heer door de hemel, zoals er een invloeiing is van de ziel in het lichaam; weliswaar spreekt en handelt het lichaam en wordt eveneens iets vanuit die invloeiing gewaar, toch bedrijft het lichaam niet wat ook vanuit zich als vanuit zich, maar het wordt gedreven; dat zodanig het spreken, ja zelfs alle invloeiing van de Heer door de hemel bij de mensen is, is door veel ondervinding te weten gegeven.

De engelen van de hemel en eveneens de geesten beneden de hemelen, weten niets over de mens, zomin als de mens over hen, omdat de staat van geesten en engelen geestelijk is en die van de mensen natuurlijk en die beide staten worden alleen vergezelschappt door overeenstemmingen; en de vergezelschappingen door overeenstemmingen maakt weliswaar dat zij tezamen zijn in de aandoeningen, maar niet in het denken en daarom weet de een niets over de ander, dat wil zeggen, niet de mens iets over geesten met wie hij is ten aanzien van de aandoeningen, noch de geesten iets over de mens, want wat niet in het denken is, maar alleen in de aandoening, wordt niet geweten, omdat het niet verschijnt of gezien wordt.

Alleen de Heer kent de gedachten van de mensen.

944. Zie, Ik kom snellijk; gezegend hij die de woorden van de profetie van dit boek houdt, betekent dat de Heer zeker zal komen en het eeuwige leven zal geven aan hen die in acht nemen en doen de ware dingen of de geboden van de leer van dit, nu door de Heer geopende Boek.

Zie, Ik kom snellijk, betekent dat de Heer zeker zal komen; met snellijk wordt zeker aangeduid, nrs. 4, 943; en met komen wordt aangeduid dat Hij zal komen, niet in Persoon, maar in het Woord; daarin zal Hij verschijnen aan allen die vanuit Zijn Nieuwe Kerk zullen zijn; dat dit Zijn Komst in de wolken van de hemel is, zie de nrs. 24, 642, 820; gezegend hij die houdt de woorden van de profetie van dit Boek, betekent dat Hij het eeuwige leven zal geven aan hen die in acht nemen en doen de ware dingen of de geboden van de leer van dit nu door de Heer geopende Boek; met gezegend wordt degene aangeduid die het eeuwige leven ontvangt, nrs. 639, 852; met houden wordt aangeduid in acht nemen en doen de ware dingen of de geboden; de woorden zijn de ware dingen en de geboden; met de profetie van dit Boek wordt de leer van dit nu door de Heer geopende Boek aangeduid, de profetie is de leer, nrs. 8, 133, 943.

Wie dit overweegt, kan zien, dat er niet wordt verstaan de woorden van de profetie van dit Boek houden, maar dat wordt aangeduid ‘houden’, dat wil zeggen, in acht nemen en doen, de ware dingen of de geboden van de leer die in dit nu ontvouwde Boek zijn geopend; want in de niet ontvouwde Openbaring zijn weinig dingen die kunnen worden gehouden; het zijn immers tot dusver niet verstante profetische dingen; tot voorbeeld kan het volgende dienen: niet kunnen worden gehouden de dingen die worden vermeld in hoofdstuk 6 over de paarden die van het Boek uitgaan; die in hoofdstuk 7 over de twaalf stammen; die in hoofdstuk 8 en 9 over de zeven engelen met bazuinen; die in hoofdstuk 11 over de twee getuigen die dood waren en herleefden; die in hoofdstuk 12 over de vrouw en de draak; die in hoofdstuk 13 en

14 over de beide beesten; die in hoofdstuk 15 en 16 over de zeven engelen die de zeven plagen hadden; die in hoofdstuk 17 en 18 over de vrouw zittend op het scharlaken beest en over Babylon; die in hoofdstuk 19 over het witte paard en over het grote Avondmaal; die in hoofdstuk 20 over het laatste gericht; en die in hoofdstuk 21 over het Nieuwe Jeruzalem als stad; waaruit blijkt dat er niet wordt verstaan dat degenen gezegend zijn die deze woorden van de profetie houden, zij zijn immers toegesloten, maar dat degenen gezegend zijn die ‘houden’, dat wil zeggen, in acht nemen en doen, de ware dingen of de geboden van de leer, die erin zijn bevat en nu zijn geopend; en dat deze dingen vanuit de Heer zijn, zie de voorrede.

945. En ik, Johannes ziende deze dingen en horende en toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neder om te aanbidden voor de voeten van de engel, die mij deze dingen toonde, betekent dat Johannes meende, dat de engel, die door de Heer tot hem was gezonden, opdat hij in de staat van de geest zou worden gehouden, God was Die deze dingen had onthuld, terwijl het toch niet zo was, de engel immers toonde alleen wat de Heer had geopenbaard.

Dat Johannes meende, dat de engel die tot hem gezonden was, God Zelf was, is duidelijk, want er wordt gezegd dat hij aan diens voeten neerviel om te aanbidden; dat het echter niet zo was, blijkt uit het volgende vers, waar de engel zegt dat hij zijn mededienstknecht was, aanbid God; dat die engel door de Heer tot hem was gezonden, blijkt uit vers 16, waar deze woorden staan: ‘Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken’. Maar de verborgenheid die in deze dingen schuilt, is de volgende: de engel werd door de Heer tot Johannes gezonden, opdat hij in de staat van de geest gehouden zou worden en opdat hij hem in die staat de dingen zou tonen die hij zag; want al wat Johannes zag, zag hij niet met de ogen van het lichaam, maar met de ogen van de geest, zoals kan vaststaan uit de plaatsen, waar hij zegt dat hij in de geest en in het gezicht was, (Openbaring 1:10; 9:17; 17:3; 21:10), dus overal waar hij zegt gezien te hebben; en in die staat kan niemand komen en daarin worden gehouden, tenzij door engelen die dicht aan de mens worden toegevoegd, die hun geestelijke staat brengen over de innerlijke dingen van diens gemoed; zo immers wordt de mens verheven tot het licht van de hemel en in dat licht ziet hij de dingen die in de hemel zijn en niet die dingen die in de wereld zijn; in een eendere staat waren soms: Ezechiël, Zacharia, Daniël en de andere profeten; niet echter wanneer zij het Woord spraken; dan waren zij niet in de geest, maar in het lichaam en hoorden zij uit Jehovah Zelf, dat wil zeggen, uit de Heer, de woorden die zij schreven; die beide staten van de profeten dienen terdege onderscheiden te worden; de profeten zelf onderscheidde ze ook terdege, want zij zeggen overal wanneer zij uit Jehovah het Woord schreven, dat Jehovah met hen en tot hen sprak en zeer vaak ‘zei Jehovah’, ‘gezegde van Jehovah’; maar wanneer zij in die andere staat waren, dan zeggen zij dat zij in de geest of in het gezicht waren, zoals kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘Ezechiël zei: De Geest hief mij op en bracht mij terug naar Chaldea tot de gevangenschap in het gezicht Gods; aldus klom over mij het gezicht, dat ik had gezien’*, (Ezechiël 11:1,24).

Hij zegt, ‘dat de Geest hem ophief en dat hij achter zich een aardbeving hoorde’, (Ezechiël 3:12,14).

En verder *‘dat de Geest hem ophief tussen de aarde en de hemel en hem heenleidde tot Jeruzalem in de gezichten Gods, en hij gruwelen zag’*, ((Ezechiël 8:3).

En daarom zag hij evenzo in het gezicht Gods of in de geest *‘de vier dieren, die cherubim waren’*, (Ezechiël hoofdstukken 1 en 10); en verder *‘de nieuwe tempel en de nieuwe aarde en de engel die ze mat’*, (Ezechiël hoofdstukken 40 tot 48); dat hij toen was *‘in de gezichten Gods’*, (Ezechiël 40:2); en dat *‘de Geest hem had opgeheven’*, (Ezechiël 43:5).

Iets eenders is gebeurd met Zacharia, *‘in wie toenmaals een engel was toen hij de Man zag rijdend tussen de mirten’*, (Zacharia 1:8); toen *‘hij de vier hoornen zag en daarna de man in wiens hand het meetsnoer was’*, (Zacharia 1:18; 2:1); toen *‘hij zag Jozua, de hogepriester’*, (Zacharia 3:1); toen *‘hij zag de kandelaar en de twee olijfbomen’*, (Zacharia 4:1); toen *‘hij zag*

de vliegende boekrol en de efa, (Zacharia 5:1,6); en toen *'hij zag de vier wagens uitgaande tussen de twee bergen en de paarden'*, (Zacharia 6:1).

In een eendere staat was Daniël, toen *'hij zag de vier beesten opklimmend vanuit de zee'*, (Daniël 7:1); en toen *'hij zag de gevechten van de ram en de bok'*, (Daniël 8:1); dat hij die dingen zag in gezichten, leest men in (Daniël 7:1,2,7,13; 8:2; 10:1,7,8); en dat *'de engel Gabriël aan hem verscheen in een gezicht en met hem sprak'*, (Daniël 9:21).

Iets eenders vond plaats met Johannes, toen hij de dingen zag die hij heeft beschreven, zoals toen hij zag de Zoon des Mensen in het midden van de zeven kandelaars; de tabernakel, de tempel, de ark, het altaar in de hemel, de draak en diens strijd met Michaël, de beesten, de vrouw zittend op het scharlaken beest; de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde en het heilige Jeruzalem met haar muur, poorten en fundamenten en meer; deze dingen zijn uit de Heer onthuld, maar door een engel getoond.

946. En hij zegt tot mij: Zie, geenszins; uw mededienstknecht immers ben ik en van uw broeders, van de profeten en van degenen die de woorden van dit Boek houden; aanbid God, betekent dat de engelen van de hemel niet moeten worden aanbeden en aangeroepen, omdat zij niets van het Goddelijke hebben, maar dat zij aan de mensen zijn vergezelschap zoals broeders aan broeders, namelijk aan degenen die in de leer van het Nieuwe Jeruzalem zijn en de geboden ervan doen en dat alleen de Heer in vergezelschapping met hen moet worden aanbeden.

Met deze dingen die de engel hier met Johannes spreekt, worden bijna eendere dingen aangeduid als met die welke hij eerder in (Openbaring 19) met hem sprak, waar het volgende staat: *'En ik viel neer voor de voeten van de engel om hem te aanbidden; en hij zei tot mij: Zie, geenszins, uw mededienstknecht ben ik en van uw broeders, die de getuigenis van Jezus hebben; aanbid God'*, (Openbaring 10) en dat daarmee zulke dingen worden aangeduid, zie nr. 818; met dit verschil, dat er nu wordt gezegd de mededienstknecht van uw broeders, van de profeten en van degenen die de woorden van dit Boek houden; en met de broeders profeten, worden aangeduid zij die in de leer van de Nieuwe Kerk zijn en met degenen die de woorden van dit Boek houden, worden degenen aangeduid die in acht nemen en doen de geboden van deze leer, die nu uit de Heer zijn geopenbaard; zie nr. 944.

947. En hij zegt tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit Boek niet, omdat de tijd nabij is, betekent dat de Openbaring niet toegesloten zal zijn, maar moet worden geopend en dat dit nodig is aan het einde van de Kerk, opdat enigen gezaligd worden.

Met verzegeld de woorden van de profetie van dit Boek niet, wordt aangeduid dat de Openbaring niet toegesloten zal zijn, maar moet worden geopend, waarover hierna; met omdat de tijd nabij is, wordt aangeduid dat dit nodig is opdat enigen gezaligd worden; met de tijd wordt de staat aangeduid, nrs. 476, 562; hier de staat van de Kerk, namelijk dat deze zodanig is, dat het nodig is; met nabij wordt aangeduid nodig, omdat onder nabij niet wordt verstaan nabij of het nabije van tijd, maar het nabije van staat en het nabije van staat is noodzakelijkerwijs; dat niet het nabije van tijd wordt verstaan is duidelijk omdat de Openbaring is geschreven in de aanvang van de eerste eeuw en de Komst van de Heer, wanneer er het Laatste Gericht is en de Nieuwe Kerk; deze dingen worden hier verstaan onder *'de tijd is nabij'* en eveneens onder *'welke dingen snellijk moeten geschieden'*, vers 6 en met *'Ik kom snellijk'*, vers 7, 20, nu na zeventien eeuwen is verschenen en tot stand gekomen; deze zelfde dingen worden ook gezegd in het eerste hoofdstuk, dat *'die dingen snellijk moeten geschieden'*, vers 1 en dat *'de tijd nabij is'*, vers 3; zie hierover eerder de nrs. 4, 9, waaronder eendere dingen worden verstaan.

Dat niet wordt verstaan nabij of het nabije van tijd, maar het nabije van staat, zal worden toegelicht; het Woord in de zuivere geestelijke zin ontleent niets aan de voorstelling van tijd noch aan de voorstelling van ruimte, omdat tijden en ruimten in de hemel weliswaar

.....

verschijnen zoals de tijden en ruimten in de wereld, maar daar toch niet zijn; en daarom kunnen de engelen de tijden en de ruimten die daar schijnbaarheden zijn, niet anders meten dan door staten, zoals deze voortschrijden en veranderen; waaruit kan vaststaan, dat in de zuiver geestelijke zin onder snel en nabij niet wordt verstaan snel en nabij van tijd, maar snel en nabij van staat; dit kan weliswaar schijnen dat het niet zo is; de oorzaak hiervan is deze, dat bij de mensen in elk idee van hun lagere denken, dat louter natuurlijk is, iets is vanuit tijd en ruimte; anders is het gesteld in de idee van het hogere denken, waarin de mensen zijn wanneer zij natuurlijke, burgerlijke, zedelijke en geestelijke zaken overwegen in het innerlijk redelijk licht; dan immers vloeit het geestelijk licht, dat onttrokken is aan tijd en ruimte, in en verlicht; u kunt dit ondervinden en zo worden bevestigd, indien u dat wilt, als u slechts let op uw gedachten; en u zult dan eveneens bevestigd worden, dat er een hoger en een lager denken is, aangezien het eenvoudige denken niet zichzelf kan bezien, tenzij vanuit een zekere hoger standpunt; en indien de mens niet een hoger en een lager denken had, zou hij geen mens maar een bruto dier zijn.

948. De ongerechte worde nog ongerecht en de vuile worde nog vuil; en de gerechte worde nog gerechtvaardigd, betekent de staat van allen in het bijzonder na de dood en vóór het gericht ervan en in het algemeen vóór het Laatste Gericht, namelijk dat van hen die in de boze dingen zijn, de goede dingen zullen worden weggenomen en van hen die in de valse dingen zijn, de ware dingen zullen worden weggenomen; en omgekeerd dat van hen die in de goede dingen zijn, de boze dingen zullen worden weggenomen en van hen die in de ware dingen zijn, de valse dingen zullen worden weggenomen.

Met de ongerechte wordt degene aangeduid die in de boze dingen is en met de gerechte hij die in de goede dingen is, nr. 668; met de vuile of de onreine wordt degene aangeduid die in de valse dingen is, nrs. 702, 708, 924 en met de heilige wordt degene aangeduid die in de ware dingen is, nrs. 173, 586, 666, 852; daaruit volgt, dat met de ongerechte worde nog ongerecht, wordt aangeduid dat hij die in de boze dingen is, nog meer in de boze dingen zal zijn en met de vuile worde nog vuil, wordt aangeduid dat hij die in de valse dingen is, nog meer in de valse dingen zal zijn; en omgekeerd, dat met de gerechte worde nog gerechtvaardigd, wordt aangeduid dat hij die in de goede dingen is, nog meer in de goede dingen zal zijn en met de heilige worde nog geheiligd, wordt aangeduid dat hij die in de ware dingen is, nog meer in de ware dingen zal zijn; dat echter wordt aangeduid dat van hen die in de boze dingen zijn, de goede dingen zullen worden weggenomen en van hen die in de valse dingen zijn, de ware dingen zullen worden weggenomen, en dat omgekeerd van hen die in de goede dingen zijn, de boze dingen zullen worden weggenomen en van hen die in de ware dingen zijn, de valse dingen zullen worden weggenomen, is omdat voor zoveel als van iemand die in de boze dingen is de goede dingen worden weggenomen, hij voor zoveel meer in de boze dingen is; en voor zoveel als van iemand die in de valse dingen, de ware dingen worden weggenomen, hij voor zoveel meer in de valse dingen is; en omgekeerd, voor zoveel als van iemand die in de goede dingen is, de boze dingen worden weggenomen, hij voor zoveel meer in de goede dingen is; en voor zoveel als van iemand die in de ware dingen is de valse dingen worden weggenomen, hij voor zoveel meer in de ware dingen is; het ene of het andere gebeurt met allen na de dood; zo immers worden de bozen voorbereid tot de hel en de goeden tot de hemel; de boze immers kan niet goede en ware dingen met zich meevoeren naar de hel, noch kan de goede boze en valse dingen met zich meenemen naar de hemel; zo immers zouden èn de hemel èn de hel in verwarring raken.

Maar men moet terdege weten, dat de innerlijk bozen en de innerlijk goeden worden verstaan; de innerlijk bozen immers kunnen toch uiterlijk goed zijn, zij kunnen immers zoals de goeden handelen en spreken, zoals huichelaars doen; en de innerlijk goeden kunnen soms uiterlijk boos zijn, zij kunnen immers uiterlijk boze dingen doen en valse dingen spreken; maar daarna doen zij dan boete en willen over de ware dingen worden ingelicht; dit is het wat de Heer

zegt: *'Eenieder die heeft, die zal gegeven worden opdat hij overvloedig zal hebben; wie echter niet heeft, van die zal genomen worden ook wat hij heeft'*, (Mattheüs 13:12; 25:29; Markus 4:25; Lukas 8:18; 19:26).

Dit vindt plaats met allen na de dood vóór het gericht over hen; ook heeft het in het algemeen plaatsgevonden met hen die op de dag van het Laatste Oordeel of vergingen of gezaligd werden, want voordat dit had plaatsgevonden, kon het Laatste Gericht niet gehouden worden; de oorzaak hiervan was, dat de bozen zolang zij de goede en de ware dingen behielden, met de engelen van de laatste hemel verbonden waren ten aanzien van de uiterlijke dingen en toch moesten zij worden gescheiden; en dit is wat uit de Heer is voorzeggd in (Mattheüs 13:24-30; 38-49); deze dingen kan men ontvouwd zien in de nrs. 324, 329, 343, 346, 398.

Hieruit kan men zien, wat in de geestelijke zin wordt aangeduid met de ongerechte worde nog ongerecht en de vuile worde nog vuil en de gerechte worde nog gerechtvaardigd en de heilige worde nog geheiligd; eendere dingen worden aangeduid met de volgende woorden bij Daniël: *'Ga heen, Daniël, omdat de woorden zijn toegesloten en verzegeld tot aan de tijd van het einde; velen zullen gelouterd en gereinigd worden, goddeloos handelen en ook niet verstaan zullen alle goddelozen; de inzichtsvollen evenwel zullen verstaan'*, (Daniël 12:9,10).

949. En zie, Ik kom snellijk en Mijn loon is met Mij, gevende eenieder zoals zijn werk zal zijn, betekent dat de Heer zeker zal komen en Zelf de hemel en de gelukzaligheid van het eeuwige leven is, voor eenieder volgens het geloof in Hem en het leven volgens Zijn geboden. Zie, Ik kom snellijk, betekent dat Hij zeker zal komen, dat wil zeggen, om het gericht te houden en om de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk te stichten; dat snellijk zeker is, zie de nrs. 4, 943, 944, 947; Mijn loon is met Mij, betekent dat de Heer Zelf de hemel en de gelukzaligheid van het eeuwige leven is; dat het loon de hemel en de eeuwige gelukzaligheid is, zie nr. 526; dat het de Heer Zelf is, zal men hierna zien; gevende eenieder volgens zijn werk, betekent volgens de verbinding met de Heer door het geloof in Hem en door het leven volgens Zijn geboden; dat deze dingen worden aangeduid, is omdat met de goede werken worden aangeduid de naastenliefde en het geloof in de innerlijke dingen en tegelijk de uitwerkingen ervan in de uiterlijke dingen; en omdat de naastenliefde en het geloof uit de Heer zijn en volgens de verbinding met Hem, zo is het duidelijk, dat die dingen worden aangeduid; dus hangen die ook samen met de vorige; dat de goede werken zijn de naastenliefde en het geloof in de innerlijke dingen en tegelijk de uitwerkingen in de uiterlijke, zie de nrs. 641, 868, 871.

Dat de naastenliefde en het geloof niet zijn uit de mens, maar uit de Heer, is bekend; en omdat zij uit de Heer zijn, zijn zij volgens de verbinding met Hem en de verbinding met Hem vindt plaats door het geloof in Hem en door het leven volgens Zijn geboden; onder het geloof in Hem wordt het vertrouwen verstaan dat Hij zaligt en dit vertrouwen hebben degenen die rechtstreeks tot Hem gaan en de boze dingen als zonden schuwen; bij anderen is het niet bestaanbaar.

Gezegd is, dat Mijn loon is met Mij, betekent dat Hijzelf de hemel en de gelukzaligheid van het eeuwige leven is; het loon immers is een gezegendheid van binnen, die de vrede wordt genoemd en daaruit is de uiterlijke vreugde; deze zijn enig en alleen uit de Heer en de dingen die uit de Heer zijn, zijn niet slechts uit Hem, maar zij zijn ook Hijzelf; want de Heer kan niet iets uit Zich uitzenden dan hetgeen Hijzelf is; Hij is immers alomtegenwoordig bij ieder mens volgens de verbinding en de verbinding is volgens de opneming en de opneming is volgens de liefde en de wijsheid of, anders gezegd volgens de naastenliefde en het geloof; en de naastenliefde en het geloof is volgens het leven en het leven is volgens de verafschuwning van het boze en het valse; en de verafschuwning van het boze en het valse is volgens de erkenning wat het boze en het valse is en dan vervolgens de boetedoening en tegelijk het opzien tot de Heer.

Dat het loon niet slechts út de Heer, maar ook de Heer Zelf is, blijkt uit de plaatsen in het Woord, waar gezegd wordt dat zij die met Hem verbonden zijn, in Hem zijn en Hij in hen, zoals kan vaststaan bij (Johannes 14:20-24; 15:4,5; 17:19,21,22,26) en elders; zie nr. 883; en eveneens waar gezegd wordt dat de Heilige Geest in hen is en de Heilige Geest is de Heer; deze immers is Zijn Goddelijke Tegenwoordigheid; en eveneens wanneer gebeden wordt dat God in hen wone, hen lere, hen leide, de tong om te prediken en het lichaam om te doen wat goed is, en nog meer andere dingen; de Heer is immers de Liefde Zelf en de Wijsheid Zelf, deze twee zijn niet in een plaats, maar zij zijn daar waar zij worden opgenomen en zij zijn volgens het hoedanige van de opneming; maar deze verborgenheid kan niet worden verstaan, dan alleen door hen die in de wijsheid zijn vanwege de opneming van het licht vanuit de hemel uit de Heer; voor hen zijn de dingen die geschreven zijn in het tweetal werken, het ene over ‘de Goddelijke Voorzienigheid’, het andere over ‘de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’, waarin is aangetoond, dat de Heer Zelf in de mensen is volgens de opneming en niet enig Goddelijke gescheiden van Hem; de engelen denken zodanig, wanneer zij in de idee zijn ten aanzien van de Goddelijke Alomtegenwoordigheid en ik twijfel niet of ook enige christenen kunnen in een eendere idee zijn.

950. Ik ben de Alfa en de Omega, de Aanvang en het Einde, de Eerste en de Laatste, betekent omdat de Heer is de God van hemel en aarde en door Hem alle dingen in de hemel en op aarde zijn gemaakt en door Zijn Goddelijke Voorzienigheid worden geregeerd en volgens haar geschieden.

Dat deze en meer dingen door die woorden worden aangeduid, zie eerder in nr. 888.

951. Gezegend zij die Zijn bevelen doen, opdat hun mogendheid zij in de Boom des Levens en zij door de poorten mogen ingaan in de stad, betekent dat de eeuwige gelukzaligheid is voor hen die leven volgens de geboden van de Heer, te dien einde dat zij in de Heer zijn en de Heer in hen door de liefde en in Zijn Nieuwe Kerk door de erkenningen ten aanzien van Hem.

Met de gezegenden worden degenen aangeduid voor wie de gelukzaligheid van het eeuwige leven is, nrs. 639, 852, 944; met Zijn bevelen doen, wordt aangeduid leven volgens de geboden van de Heer; opdat hun mogendheid is in de Boom des Levens, betekent te dien einde dat zij zijn in de Heer en de Heer in hen door de liefde, dat wil zeggen, ter wille van de Heer, waarover hierna; met door de poorten ingaan in de stad, wordt aangeduid, opdat zij zijn in de Nieuwe Kerk van de Heer door de erkenningen ten aanzien van Hem; door de poorten van de muur van het Nieuwe Jeruzalem worden de erkenningen van het goede en het ware vanuit het Woord aangeduid, nrs. 899, 900, 922; en omdat iedere poort één parel was, worden met de poorten voornamelijk de erkenningen ten aanzien van de Heer aangeduid, nr. 916; en met de stad of Jeruzalem, wordt de Nieuwe Kerk aangeduid, met de leer ervan, nrs. 879, 880. Dat met ‘opdat hun mogendheid zij in de Boom des Levens’ wordt aangeduid, te dien einde opdat zij zijn in de Heer en de Heer in hen of ter wille van de Heer, is omdat met de Boom des Levens de Heer wordt aangeduid ten aanzien van de Goddelijke Liefde, nrs. 89, 933; en met de mogendheid in die Boom wordt aangeduid de mogendheid uit de Heer, omdat zij in de Heer zijn en de Heer in hen; met deze woorden wordt iets eenders aangeduid als daarmee dat zij met de Heer zullen regeren, nrs. 284, 849; dat zij die in de Heer zijn en de Heer in hen, in alle mogendheid zijn en wel dermate dat zij al wat zij willen, kunnen, zegt de Heer Zelf bij Johannes: *‘Die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, omdat gij zonder Mij niet wat ook kunt doen; indien gij in Mij zult gebleven zijn, en Mijn woorden in u, zo wat gij zult gewild hebben, vraagt het en het zal u geschieden’*, (Johannes 15:5,7); evenzo ten aanzien van de mogendheid, (Mattheüs 7:7; Markus 11:24; Lukas 11:9,10); ja zelfs bij Mattheüs: *‘Jezus zei: Indien gij geloof gehad zult hebben, indien gij tot deze berg zult gezegd hebben: Verhef u, werp u in de zee, het zal geschieden; ja zelfs al wat gij gelovende zult gevraagd hebben, zult*

gij ontvangen’, (Mattheüs 21:21,22); met deze woorden wordt de mogendheid beschreven van hen die in de Heer zijn; dezen willen niet iets en dus vragen zij niet iets, tenzij uit de Heer; en al wat zij willen en vragen uit de Heer, dat gebeurt, want de Heer zegt: *‘Zonder Mij kunt gij niet wat ook doen; blijft in Mij en Ik in u’*; een zodanige mogendheid hebben de engelen in de hemel, zodat zij als zij slechts willen, het ontvangen; maar toch willen zij niet wat ook, dan hetgeen van nut is en dit willen zij zoals uit zich, maar toch uit de Heer.

952. Buiten echter de honden en de bezweerders en de hoereerders en de doodslagers en de afgodendienaren en een elk liefhebbende en doende de leugen, betekent dat niet iemand in het Nieuwe Jeruzalem wordt opgenomen, die de geboden van de Decaloog voor niets acht en niet enige boze dingen daar met name als zonden genoemd, schuwt en dus liefheeft.

Deze dingen worden in het algemeen aangeduid met al die dingen, omdat het de geboden van de Decaloog zijn, die daar worden verstaan, zoals men kan zien uit de ontvouwing eerder in nr. 892, waar eendere dingen staan, uitgezonderd dat hier ook de honden worden genoemd, waarmee degenen worden aangeduid die in de begeerten zijn, waarover in het negende en tiende gebod van de Decaloog wordt gehandeld.

Met honden worden in het algemeen degenen aangeduid die in de begeerten van elk geslacht zijn en daaraan toegeven, in het bijzonder degenen die in louter lichamelijke wellusten zijn, vooral zij die in de wellust van schranspartijen en praatzucht zijn, waarin zij zich enig en alleen verlustigen; en daarom verschijnen honden in de geestelijke wereld vanuit hen die aan keel en tong hebben geofferd en zij worden daar lichamelijke appetijten genoemd; zulke mensen achten, omdat zij vet van gemoed zijn, de dingen die van de Kerk zijn, voor niets; daarom wordt gezegd, dat zij buiten zullen staan, dat wil zeggen, niet in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen worden opgenomen.

Eendere dingen worden met honden aangeduid in deze plaatsen in het Woord: *‘Zijn uitkijzers zijn blind; zij zijn allen stomme honden, kijkende, nederliggende, het sluimeren liefhebbende; honden verstokt van ziel, zij weten van geen verzadiging’*, (Jesaja 56:10,11).

‘Zij tieren zoals een hond en zij gaan rondom in de stad, zij zwerven om te eten; indien zij niet worden verzadigd, vernachten zij aldus’, (Psalm 59:7,15,16); onder honden worden de minderwaardigste mensen verstaan, (Job 30:1; 1 Samuël 24:15; 2 Samuël 9:8; 2 Koningen 8:13); en eveneens de onreinen; en daarom wordt bij Mozes gezegd: *‘Gij zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het Huis van Jehovah brengen ten aanzien van enige gelofte, omdat zij beide een gruwel zijn voor Jehovah uw God’*, (Deuteronomium 23:18).

953. Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken, betekent de betuiging uit de Heer vóór de gehele christelijke wereld, dat het waar is dat de Heer alleen, de dingen heeft geopenbaard die in dit Boek geschreven zijn, alsmede die nu zijn geopend.

Dat de Heer Zich hier met de Naam Jezus noemt, is opdat allen in de christelijke wereld mogen weten, dat de Heer Zelf, die in de wereld is geweest, de dingen die in dit Boek zijn geschreven en ook die nu zijn geopend, heeft geopenbaard; met een engel zenden om te getuigen, wordt aangeduid de betuiging uit de Heer dat het waar is; weliswaar getuigde de engel dit, echter niet uit zichzelf, maar uit de Heer; dit blijkt helder in het volgende twintigste vers, hieruit: *‘Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom snellijk’*; dat het de betuiging is dat het waar is, is omdat getuigen wordt gezegd van de waarheid, aangezien de waarheid vanuit zich getuigt en de Heer is de Waarheid, nrs. 6, 16, 490; getuigen betekent niet slechts betuigen dat het waar is, dat de Heer aan Johannes de dingen heeft geopenbaard wat alle en de afzonderlijke dingen daar betekenen; dit wordt eigenlijk onder getuigen verstaan, want er wordt gezegd, dat Hij deze dingen getuigt in de Kerken, dat wil zeggen, dat het ware dingen zijn, die in de door Johannes geziene en beschreven dingen zijn vervat; getuigen immers wordt gezegd van de waarheid, zoals gezegd; met aan ulieden deze dingen in de Kerken,

wordt aangeduid vóór de gehele christelijke wereld, omdat daar de Kerken zijn, die hier worden verstaan.

954. Ik ben de Wortel en het Geslacht Davids, de blinkende Morgenster, betekent dat Hijzelf is de Heer Die geboren is in de wereld en toen het Licht was en Die komen zal met het nieuwe Licht, dat vóór Zijn Nieuwe Kerk, namelijk het Nieuwe Jeruzalem, zal verrijzen.

Ik ben de Wortel en het Geslacht Davids, betekent dat Hijzelf de Heer is, Die in de wereld is geboren, dus de Heer in Zijn Goddelijk Menselijke; vanwege dit wordt Hij de Wortel en het Geslacht Davids genoemd en eveneens de Spruit Davids, (Jeremia 23:5; 33:15); verder ook de Roede vanuit de tronk van Isai en de Scheut vanuit zijn wortelen, (Jesaja 11:1,2); de blinkende Morgenster betekent dat Hij toen het Licht was en dat Hij zal komen met het nieuwe licht, dat zal verrijzen vóór Zijn Nieuwe Kerk, namelijk het Heilige Jeruzalem; Hij wordt de blinkende Ster genoemd vanwege het licht waarmee Hij in de wereld kwam; en daarom wordt Hij ook Ster en eveneens Licht genoemd, Ster in (Numeri 24:17); Licht in (Johannes 1:4-12; 3:19,21; 9:5; 12:35,36,46; Mattheüs 4:16; Lukas 2:30-32; Jesaja 9:1; 49:6); en Hij wordt de Morgenster genoemd vanwege het Licht, dat uit Hem zal verrijzen vóór Zijn Nieuwe Kerk, het Nieuwe Jeruzalem; met de Ster immers wordt aangeduid het Licht uit Hem, dat in zijn wezen de Wijsheid en het Inzicht is en met de morgen, wordt aangeduid Zijn Komst en dan de Nieuwe Kerk; zie nr. 151.

955. En de geest en de bruid zeggen: Kom, betekent dat de hemel en de Kerk de Komst van de Heer verlangen.

Met de geest wordt de hemel aangeduid, met de bruid de Kerk en met zeggen: Kom, wordt aangeduid de Komst van de Heer verlangen; dat de Nieuwe Kerk, dus het Heilige Jeruzalem, onder de Bruid wordt verstaan, staat vast uit (Openbaring 21:2,9,10) zie ook de nrs. 881, 895; en dat onder de geest de hemel wordt verstaan, is omdat de engelgeesten worden verstaan, uit wie de Nieuwe Hemel is, over wie in (Openbaring 14:1-7; 19:1-9; 20:4,5).

Onder de Kerk die hier Bruid wordt genoemd, wordt niet de Kerk verstaan uit hen die in de valse dingen van het geloof zijn, maar de Kerk uit hen die in de ware dingen van het geloof zijn; dezen immers verlangen het licht en dus de Komst van de Heer, nr. 954.

956. En die hoort, zegge: Kom; en die dorst heeft; Hij kome; en die wil, ontvang het water des levens om niet, betekent dat hij die iets weet ten aanzien van de Komst van de Heer en ten aanzien van de Nieuwe Hemel en ten aanzien van de Nieuwe Kerk, dus ten aanzien van het Rijk van de Heer, moge bidden dat het kome en dat hij die de ware dingen verlangt, moge bidden dat de Heer met het licht kome en dat hij die de ware dingen liefheeft, dat dan uit de Heer zal ontvangen zonder eigen inspanning.

Met die hoort, zegge: Kom, wordt aangeduid, wie iets hoort en vandaar weet ten aanzien van de Komst van de Heer en ten aanzien van de Nieuwe Hemel en ten aanzien van de Nieuwe Kerk, dus ten aanzien van het Rijk van de Heer, moge bidden dat het kome; met die dorst heeft, zegge: Hij kome, wordt aangeduid, wie het Rijk van de Heer verlangt en dan de ware dingen, moge bidden dat de Heer met het licht kome; met die wil, ontvang het water des levens om niet, wordt aangeduid, dat wie vanuit de liefde de ware dingen wil leren en ze zich toe-eigenen, die zal ontvangen uit de Heer zonder eigen inspanning; met willen wordt liefhebben aangeduid, omdat de mens datgene liefheeft, wat hij van harte wil en datgene van harte wil wat hij liefheeft; met het water des levens worden aangeduid de Goddelijke Ware dingen door het Woord vanuit de Heer, nr. 932; en met om niet, wordt aangeduid zonder eigen inspanning.

Eendere dingen als in dit vers worden in het Gebed des Heren aangeduid: Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op aarde, nr. 839; het koninkrijk des

Heren is de Kerk die één maakt met de hemel; en daarom wordt nu gezegd: die hoort, zegge: Kom; en die dorst heeft, kome.

Dat dorsten betekent de ware dingen verlangen, staat vast uit het volgende: *‘Ik zal wateren uitgieten op de dorstige, Ik zal Mijn geest uitgieten op uw zaad’*, (Jesaja 44:3).

‘Een elk die dorst heeft, ga tot de wateren, koopt zonder zilver wijn en melk’, (Jesaja 55:1).

‘Jezus riep, zeggende: Zo iemand gedorst zal hebben, die kome tot Mij en drinke; eenieder die in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien’, (Johannes 7:37,38).

‘Mijn ziel dorst naar de levende God’, (Psalm 62:3).

‘God, mijn God; mijn ziel dorst naar U, afgemat zijnde zonder wateren’, (Psalm 63:2).

‘Gezegend die naar de gerechtigheid dorsten’, (Mattheüs 5:6).

‘Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens om niet’, (Openbaring 21:6).

Hiermee wordt aangeduid, dat de Heer aan hen die de ware dingen verlangen vanuit enig geestelijk nut, zal geven vanuit Zich door het Woord alle dingen die aan dat nut bevorderlijk zijn.

Dat met de dorst en met dorsten ook wordt aangeduid vergaan ten gevolge van gebrek aan het ware, staat vast uit deze plaatsen: *‘Mijn volk zal verbannen worden vanwege niet-erkenning; zijn menigte is droog van dorst’*, (Jesaja 5:13).

‘De dwaze spreekt dwaasheid en zijn hart doet ongerechtigheid; en de ziel van de dorstige doet hij drank ontbreken’, (Jesaja 32:6).

‘De armen en de noodduftigen zoeken water, maar er is geen; hun tong versmacht van dorst; Ik, Jehovah zal hen verhoren’, (Jesaja 41:17).

‘Twist met uw moeder, opdat Ik haar niet naakt uitstrobe en haar dode door dorst’, (Hosea 2:2,3); de moeder daar is de Kerk.

‘Zie, de dagen zullen komen, waarop Ik een honger in het land zal zenden, niet een honger naar brood, noch dorst naar wateren, maar om te horen de woorden van Jehovah; te dien dage zullen de schone maagden en de jongelingen van dorst versmachten’, (Amos 8:11,13).

Maar geen gebrek aan het ware hebben, wordt aangeduid met niet dorsten, in deze plaatsen:

‘Jezus zei: Wie van het water drinkt, dat Ik hem geven zal, die zal niet dorsten tot in het eeuwige’, (Johannes 4:13-15).

‘Jezus zei: Die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten’, (Johannes 6:35).

‘Jehovah heeft Jakob verlost; dan zullen zij niet dorsten, Hij zal wateren uit de Rots voor hen doen uitvloeien’, (Jesaja 48:20,21).

957. Ik betuig immers aan een elk die hoort de woorden van de profetie van dit Boek: Indien iemand toegedaan zal hebben tot deze dingen, God zal over hem toedoen de plagen die geschreven zijn in dit Boek, betekent dat zij die de ware dingen van de leer van dit nu door de Heer geopende Boek lezen en weten en toch een andere God dan de Heer erkennen en een ander geloof dan dat in Hem, door iets toe te voegen waardoor zij die twee punten vernietigen, niet anders kunnen dan vergaan vanwege de valse en de boze dingen, die met de in dit Boek beschreven plagen worden aan geduid.

Met de woorden van de profetie van dit Boek horen, wordt aangeduid de ware dingen van de leer van dit nu door de Heer geopende Boek lezen en weten, zie nr. 944; met aan deze dingen toevoegen, wordt aangeduid door iets toe te voegen waardoor zij die ware dingen vernietigen, waarover hierna; met de plagen die in dit Boek beschreven zijn, worden de valse en de boze dingen aangeduid, die met de in dit Boek beschreven plagen worden aangeduid, waarover in de hoofdstukken 15 en 16; dat de plagen betekenen de valse en de boze dingen, die degenen hebben die het beest van de draak en de pseudoprofeet aanbidden, zie de nrs. 456, 657, 673, 676, 677, 683, 690, 691, 699, 708, 718; het beest van de draak en de pseudoprofeet zijn degenen die het geloof-alleen zonder de goede werken zaligmakend maken.

Het zijn twee dingen in dit profetische Boek, waarop alle dingen ervan betrekking hebben; het eerste is dit: dat men geen andere God moet erkennen dan de Heer; en het tweede is, dat men

geen ander geloof moet erkennen dan dat in de Heer; wie deze dingen weet en toch met bedoeling iets daaraan toevoegt wat ze vernietigt, kan niet anders dan in valse en boze dingen zijn en vanwege die vergaan, aangezien niet vanuit een andere God dan vanuit de Heer, noch door een ander geloof dan dat in de Heer, het goede wordt gegeven dat van de liefde is en het ware dat van het geloof is en vandaar de gelukzaligheid van het eeuwige leven, zoals de Heer Zelf bij de evangelisten in vele plaatsen leert, zie nr. 553.

Dat dit wordt aangeduid en niet dat God de in hoofdstukken 15 en 16 beschreven plagen zal toevoegen op hem die iets toevoegt aan de woorden van de profetie van dit Boek, kan eenieder vanuit zijn eigen oordeel zien; dit kan immers een onschuldige doen en eveneens kunnen velen het doen vanuit een goed doel en ook vanuit onwetendheid daaromtrent wat er wordt aangeduid; de Openbaring was immers tot dusver als het ware een toegesloten of mystiek Boek en daarom kan eenieder zien, dat er wordt verstaan dat niet iets moet worden toegevoegd of weggenomen, wat de ware dingen van de leer in dit nu door de Heer geopende Boek vernietigt, welke ware dingen op die twee punten betrekking hebben; en daarom ook volgen deze woorden in een reeks in de Kerken: *‘Jezus zond Zijn engel om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken: Ik ben de Wortel en het Geslacht Davids, de blinkende Morgenster; en de geest en de bruid zeggen: Kom; en die hoort, zegge: Kom; en die dorst heeft, kome; en die wil, ontvang het water des levens om niet’*, (Openbaring 16 en 17); waarmee wordt aangeduid, dat de Heer in Zijn Goddelijk Menselijke zal komen en het eeuwige leven zal geven aan hen, die Hem erkennen; en daarom ook volgen in de reeks deze woorden: *‘Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom snellijk, amen; ja kom, Heer Jezus’*, (Openbaring 20); waaruit blijkt, dat geen andere dingen worden verstaan. Ook is ‘toedoen’ een profetisch woord, wat vernietigen betekent, zoals in (Psalm 120:3) en elders; hieruit nu kan men zien, wat er met de teksten die in dit vers en in die in het volgende zijn, wordt aangeduid.

958. En indien iemand weggenomen zal hebben uit de woorden van het Boek van deze profetie, God zal zijn deel wegnemen uit het Boek des Levens en uit de Heilige Stad en de dingen die geschreven zijn in dit Boek, betekent dat zij die de ware dingen van de leer van dit nu door de Heer geopende Boek lezen en weten en toch een andere God dan de Heer erkennen en een ander geloof dan dat in Hem, door iets weg te nemen waardoor zij die twee punten vernietigen, niet in iets wijs kunnen zijn en zich niet iets kunnen toe-eigenen vanuit het Woord, noch opgenomen kunnen worden in het Nieuwe Jeruzalem, noch het lot delen met hen die in het Rijk van de Heer zijn.

Hiermee worden eendere dingen aangeduid als met die welke eerder zijn genoemd, alleen dat het hier wordt gezegd van hen die wegnemen en eerder van hen die toedoen, dus van hen die door òf toe te doen òf weg te nemen, die twee ware dingen vernietigen; met het deel wegnemen uit het Boek des Levens, wordt aangeduid dat zij niet in iets wijs kunnen zijn of zich niet iets kunnen toe-eigenen vanuit het Woord; het Boek des Levens is het Woord en eveneens de Heer ten aanzien van het Woord, nrs. 256, 469, 874, 925; de oorzaak hiervan is deze: dat de Heer het Woord is; het Woord immers handelt over Hem alleen, zoals in de twee Leren van het Nieuwe Jeruzalem: de ene ten aanzien van de Heer en de andere ten aanzien van de Gewijde Schrift ten volle is getoond; en daarom kunnen zij die niet rechtstreeks tot de Heer gaan, niet enig echt ware vanuit het Woord zien; met het deel wegnemen vanuit de Heilige Stad, wordt aangeduid vanuit de Nieuwe Kerk, namelijk het Heilige Jeruzalem; in haar immers wordt niemand opgenomen die niet alleen tot de Heer gaan; met het deel wegnemen uit de dingen die in dit Boek geschreven zijn, wordt aangeduid geen deel hebben met hen die in het Rijk van de Heer zijn, want alle dingen die in dit Boek geschreven zijn, betreffen de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk, die het Rijk van de Heer maken, als einddoel; en het is het einddoel, waarop alle dingen die in het Boek geschreven zijn, betrekking hebben.

959. Opdat men zal weten, dat onder deze woorden niet wordt verstaan hij die wegneemt vanuit de woorden van dit Boek zoals het geschreven is in de zin van de letter, maar hij die wegneemt vanuit de ware dingen van de leer, die in de geestelijke zin ervan zijn, zal ik zeggen vanwaar dit is: het Woord, dat uit de Heer is gedictieerd, is heengegaan door de hemelen van Zijn hemels rijk en door de hemelen van Zijn geestelijk rijk en zo gekomen tot de mens, door wie het geschreven is; en daarom is het Woord in zijn eerste oorsprong zuiver Goddelijk; terwijl dit door de hemelen heenging vanuit het hemels rijk van de Heer, was het Goddelijk hemels en terwijl het heenging door het geestelijk rijk van de Heer, was het Goddelijk geestelijk en toen het tot de mens kwam, werd het Goddelijk natuurlijk; vandaar is het, dat de natuurlijke zin van het Woord in zich de geestelijke zin bevat en deze de hemelse zin en de ene en de andere de zuiver Goddelijke zin, die niet voor enig mens en zelfs niet voor enig engel openligt.

Deze dingen zijn aangevoerd, opdat men kan zien, dat onder niet zal iets worden toegedaan of weggenomen uit de dingen die in de Openbaring geschreven zijn, in de hemel wordt verstaan, dat niet iets uit de ware dingen van de Leer ten aanzien van de Heer en ten aanzien van het geloof in Hem zal worden toegedaan of weggenomen; dit immers is de zin en ten aanzien van het leven volgens Zijn geboden, waaruit de zin van de letter is, zoals gezegd.

960. Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom snellijk, amen; ja, kom, Heer Jezus, betekent de Heer, Die de Apocalyps heeft onthuld en deze nu heeft geopend, dit Evangelie betuigende dat Hij in Zijn Goddelijk Menselijke, Dat Hij heeft opgenomen in de wereld en verheerlijkt heeft, komt als Bruidegom en Echtgenoot en dat de Kerk Hem verlangt als Bruid en Echtgenote. Eerder zegt de Heer: Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken, vers 16 van dit hoofdstuk en dat daarmee wordt aangeduid de betuiging door de Heer vóór de gehele christelijke wereld, dat het waar is dat de Heer alleen, de dingen heeft geopenbaard die in dit Boek geschreven zijn en die nu geopend zijn, zie nr. 953; daaruit blijkt, dat onder, ‘Die deze dingen betuigt, zegt’, wordt verstaan, de Heer, die de Apocalyps heeft onthuld en haar nu, betuigende, heeft geopend; dat het is betuigende dit Evangelie, is omdat Hij hier verklaart: Zijn Komst, Zijn Rijk en Zijn Geestelijk Huwelijk met de Kerk; Hij zegt immers: ‘Ja, Ik kom snellijk, amen; ja, kom, Heer Jezus, en met het Evangelie wordt de Komst van de Heer tot Zijn Rijk aangeduid, zie de nrs. 478, 553, 626, 664; dat het hier is tot het Geestelijk Huwelijk met de Kerk, is omdat deze Nieuwe Kerk wordt genoemd, Bruid en Echtgenote en de Heer Bruidegom en de Echtgenoot van haar, (Openbaring 19:7-9; 21:2,9,10; 22:17) en hier, aan het einde van het Boek spreekt de Heer en spreekt de Kerk, zoals een Bruidegom en een Bruid; de Heer spreekt deze dingen: ‘Ja, Ik kom snellijk, amen’; en de Kerk spreekt deze dingen: ‘Ja, kom, Heer Jezus’, en dit zijn de woorden van de Verloving tot het Geestelijk Huwelijk.

Dat de Heer zal komen in het Goddelijk Menselijke, Dat Hij heeft opgenomen in de wereld en heeft verheerlijkt, staat hieruit vast, dat Hij Zich met de Naam Jezus noemt, en zegt dat Hij is de Wortel en het Geslacht Davids, vers 16 en dat de Kerk hier zegt: Kom, Heer Jezus; zie de nrs. 953, 954.

* * * * *

961. Hieraan zal ik twee gedenkwaardigheden toevoegen.

Eens viel ik, toen ik uit de slaap was ontwaakt, in een diepe overpeinzing over God; en toen ik omhoog schouwde, zag ik boven mij in de hemel een allerschitterendst wit licht in een ovale vorm; toen ik mijn blik op dat licht vestigde, trok dit zich aan de zijden terug en ging het in de omtrekken binnen, en toen, zie, lag de hemel voor mij open en ik zag prachtige dingen en

engelen die in de vorm van een cirkel stonden aan de zuidelijke zijde van de opening en met elkaar in gesprek waren.

Omdat het verlangen bij mij ontbrandde om te horen wat zij bespraken, werd het mij daarom gegeven eerst de klank te horen, die vol was van hemelse liefde en daarna de spraak die vol was van de wijsheid vanuit die liefde.

Zij spraken onder elkaar over de ene God, over de verbinding met Hem en over de zaliging daarvandaan; zij spraken onuitsprekelijke dingen, waarvan de meeste niet kunnen vallen in de woorden van de een of andere natuurlijke taal, maar omdat ik ettelijke malen in het samenzijn met engelen zelf in de hemel ben geweest en toen in eenzelfde spraak met hen, omdat ik in een eendere staat was, kon ik hen daarom nu verstaan en van hun gesprek enige dingen opnemen, die redelijk kunnen worden uitgedrukt met de woorden van een natuurlijke taal. Zij zeiden dat het Goddelijk Zijn Eén is, Hetzelfde, het Zelf en Ondeelbaar, en zo dus het Goddelijk Wezen, omdat het Goddelijk Zijn is het Goddelijk Wezen en zo dus eveneens God, omdat het Goddelijk Wezen, dat ook het Goddelijk Zijn is, God is.

Deze dingen lichtten zij toe met geestelijke ideeën, door te zeggen dat het Goddelijk Zijn niet kan uiteenvallen in verscheidenen, waarvan eenieder het Goddelijk Zijn heeft en dan toch kan zijn Eén, Hetzelfde, het Zelf en Ondeelbaar; elk zou immers denken vanuit zijn Zijn vanuit zich en door zich; indien hij dan ook tegelijk vanuit de anderen en door de anderen eensgezind dacht, dan zouden het meerdere eensgezinde goden zijn, en niet één God; de eensgezindheid immers stemt, omdat die de instemming van verscheidenen is, en tegelijk van eenieder vanuit zich en door zich, niet samen met de eenheid van God, maar met een meervoudigheid – zij zeiden niet van goden, omdat ze het niet konden – het licht immers van de hemel, van waaruit hun denken was en waarin hun gesprek voortging, verzette zich daartegen.

Zij zeiden ook, dat wanneer zij goden zouden willen uitspreken en ieder als een persoon op zichzelf, de poging om het uit te spreken terstond vanzelf valt in één, ja zelfs in één enige God; aan deze dingen voegden zij toe, dat het Goddelijke Zijn is het Goddelijke Zijn in Zich, niet uit Zich, omdat uit Zich stelt een Zijn in Zich als oorsprong, en zo dus een God uit God stelt, en dit bestaat niet; wat uit God is, wordt niet God genoemd maar het Goddelijke, wat immers is God uit God, dus wat God uit God geboren uit het eeuwige, en wat God uit God door God geboren uit het eeuwig voortgaande, anders dan woorden waarin hoegenaamd niets van het licht vanuit de hemel is?

Anders is het gesteld in de Heer Jezus Christus; in Hem is het Goddelijke Zijn Zelf, de Oorsprong zelf en waaruit alles is, waarmee in de mens de ziel overeenstemt; en is het Goddelijk Menselijke, waarmee in de mens het lichaam overeenstemt en is het Goddelijk voortgaande, waarmee in de mens de werkzaamheid overeenstemt; dit Drievuldige is één, omdat vanuit het Goddelijke, de Oorsprong, door middel van het Goddelijk Menselijke, het Goddelijke voortgaande is.

Daarom is ook in iedere engel en in ieder mens, omdat zij beelden zijn: een ziel, een lichaam en een werkzaamheid, die één maken, aangezien vanuit de ziel het lichaam is en vanuit de ziel door het lichaam de werkzaamheid is.

Verder zeiden zij dat het Goddelijke Zijn, dat in Zich God is, Hetzelfde is, niet Hetzelfde enkelvoudig, maar oneindig, dat wil zeggen, Hetzelfde uit het eeuwige tot in het eeuwige, het is Hetzelfde overal en Hetzelfde bij eenieder en ín eenieder, maar dat al het verschillende en het veranderlijke is in de opnemende; de staat van de opnemende maakt dit.

Dat Goddelijke Zijn, dat God in Zich is, is het Zelf en dit lichtten zij als volgt toe: God is het Zelf, omdat Hij is de Liefde Zelf, de Wijsheid Zelf, het Goede Zelf, het Ware Zelf en het Leven Zelf; en indien deze niet waren het Zelf in God, zouden zij niet iets zijn in de hemel en op aarde, omdat er niet iets ervan zou zijn dat betrekking heeft op het Zelf; elk aspect van de eigenheid krijgt zijn hoedanigheid daarvandaan dat er een Zelf is waar vanuit het is, en waarop het om zodanig te zijn, betrekking heeft.

Dit Zelf, het Goddelijke Zijn, is niet een plaats, maar bij hen en in hen die in een plaats zijn, volgens hun opneming, aangezien met betrekking tot de liefde en de wijsheid en tot het goede en het ware, welke zijn het Zelf in God, ja zelfs God Zelf, niet kan worden gesproken van plaats, of van een voortgang van plaats tot plaats, maar omdat dit is zonder plaats, vanwaar de Alomtegenwoordigheid.

Daarom zegt de Heer dat Hij in het midden van hen is; verder ook dat Hij in hen is en zij in Hem zijn; maar omdat Hij niet door iemand kan worden opgenomen zodanig als Hij in Zich is, verschijnt Hij zodanig als Hij is in Zich, als Zon boven de hemelen van de engelen; het daaruit voortgaande, als Licht is Hijzelf ten aanzien van de Wijsheid, en als Warmte is Hijzelf ten aanzien van de Liefde; Hijzelf is niet de Zon, maar de het naast van Hem uitgaande Goddelijke Liefde en Goddelijke Wijsheid rondom Hem, verschijnen voor de engelen als Zon; Hijzelf in de Zon is de Mens; Hij is onze Heer Jezus Christus zowel ten aanzien van het Goddelijke in oorsprong, als ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, aangezien het Zelf, dus de Liefde Zelf en de Wijsheid Zelf, de ziel voor Hem was uit de Vader, en zo dus het Goddelijk Leven, wat het Leven in zich is.

Anders in ieder mens; in hem is de ziel niet het leven; de Heer leert dit ook door te zeggen: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven', en elders: 'Gelijkerwijs de Vader het Leven heeft in Zichzelf, aldus heeft Hij ook de Zoon gegeven het Leven te hebben in Zichzelf'; het Leven in Zichzelf is God.

Hieraan voegden zij toe, dat hij die in enig geestelijk licht is, hieruit kan inzien, dat het Goddelijk Zijn, Dat ook het Goddelijk Wezen is, omdat het is Eén, Hetzelfde, het Zelf, en vandaar ondeelbaar, niet bestaanbaar is in verscheidenen; en dat dit, indien men zei dat het wel bestaanbaar was, klaarblijkende tegenstrijdigheden in elke toevoeging zouden zijn. Nadat ik deze dingen had gehoord, werden de engelen in mijn denken de algemene ideeën van de christelijke Kerk gewaar ten aanzien van een Drievuldigheid van Personen in een Eenheid, en hun Eenheid in een Drievuldigheid ten aanzien van God, verder ook over de geboorte van een Zoon van God uit het eeuwige.

Toen zeiden zij: Wat denkt u? Denkt u die dingen niet vanuit het natuurlijk licht, waarmee ons geestelijk licht niet overeenkomt; en daarom, indien u de ideeën van uw denken niet verwijderd, dan sluiten wij voor u de hemel en gaan wij heen.

Maar toen zei ik: Ik verzoek u dieper in mijn denken binnen te gaan, en misschien zult u daar een overeenkomst zien; dit deden zij en zagen dat ik onder de drie personen versta de drie Goddelijke voortgaande attributen, te weten: de schepping, de zaliging en de hervorming en dat die attributen zijn van één God; en dat ik onder de geboorte van een Zoon van God uit het eeuwige, versta de geboorte van Hemzelf uit het eeuwige voorzien en waarin is voorzien in de tijd.

Toen vertelde ik dat ik mijn natuurlijk denken over de Drievuldigheid en de Eenheid van Personen en ten aanzien van de geboorte van een Zoon van God uit het eeuwige, had vanuit de leer van het geloof van de Kerk, die de naam heeft van Athanasius, en dat die leer juist en recht is, als men slechts voor de Drievuldigheid van personen in de plaats daar de Drievuldigheid van de Persoon verstaat, Die er enig en alleen is in de Heer Jezus Christus, en men voor de geboorte van een Zoon van God uit het eeuwige, verstaat de geboorte van Hemzelf, uit het eeuwige voorzien en waarin is voorzien in de tijd, omdat Hij ten aanzien van het Menselijke, dat Hij in de tijd opnam, openlijk de Zoon Gods wordt genoemd.

Toen zeiden de engelen: Goed; en zij verzochten om vanuit hun mond te zeggen, dat indien iemand niet tot de God Zelf van de hemel en de aarde gaat, hij niet in de hemel kan komen, omdat de hemel de hemel is vanuit die Enige God, en dat die God is Jezus Christus, Jehovah de Heer, uit het eeuwige de Schepper, in de tijd de Heiland en tot in het eeuwige de Hervormer, en zo dus tegelijk Vader, Zoon en Heilige Geest.

Na deze dingen keerde het hemelse licht dat tevoren werd gezien terug over de opening en liet zich daaruit geleidelijk neer en vervulde de innerlijke dingen van mijn gemoed en verlichtte

mijn natuurlijke ideeën over de Eenheid en de Drievuldigheid van God, en ik zag toen de ideeën die daarover in het begin waren opgevat, die louter natuurlijk waren geweest, afgescheiden zoals het kaf van het koren wordt afgescheiden bij het schudden van de wan en weggevoerd als door een wind naar het noorden van de hemel en verstrooid.

962. Tweede gedenkwaardigheid.

Aangezien het mij uit de Heer is gegeven, om de wonderbaarlijke dingen te zien die in de hemelen en onder de hemelen zijn, zo moet ik op bevel medelen wat werd gezien.

Een prachtig paleis werd gezien en in het binnenste ervan een tempel en in het midden van deze tempel stond een tafel van goud, waarop het Woord lag; daarnaast stond een tweetal engelen en rondom de tafel stonden zetels in een driedubbele rij.

De zetels van de eerste rij waren bedekt met een zijden doek van een purperen kleur; de zetels van de tweede rij met een zijden doek van een hemelsblauwe kleur; en de zetels van de derde rij met een witte doek; onder het dak, hoog boven de tafel, verscheen een uitgespreide luifel, glanzend van de edelstenen, en waarvan die glans een straling uitzond zoals van een regenboog wanneer de hemel na een regen opklaart.

Opeens verschenen toen op de zetels evenzovele personen uit de geestelijkheid, allen bekleed met het kleed van het priesterlijk ambt.

Aan de ene zijde was een schatkamer waar een engel op wacht stond, en daarin lagen schitterende gewaden, prachtig geordend; het was een concilie, samengeroepen uit de Heer, en ik hoorde een stem vanuit de hemel zeggen: Beraadslaagt; maar zij zeiden: Over welke onderwerpen? er werd gezegd: Over de Heer, en over de Heilige Geest; maar toen zij hierover nadachten, waren zij niet in verlichting en daarom smeekten zij erom.

Toen daalde licht neer vanuit de hemel, dat eerst hun achterhoofd bescheen en daarna hun slapen en tenslotte hun aangezichten en toen maakten zij een begin; en, zoals het bevolen was, eerst over de Heer.

Het eerste punt dat werd voorgelegd en waarover van gedachten werd gewisseld was: Wie nam het Menselijke aan in de maagd Maria?

De engel die bij de tafel stond waarop het Woord lag, las aan hen deze dingen bij Lukas voor: *‘De engel zei tot Maria: Zie, gij zult ontvangen in de baarmoeder en een Zoon baren; en gij zult Zijn Naam noemen Jezus. Deze zal groot zijn, en Hij zal de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. En Maria zei tot de engel: Hoe zal dit geschieden aangezien ik geen man bekenne; en de engel antwoordde en zei: De Heilige Geest zal over u komen en de Kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwten; weswege het Heilige dat uit u geboren wordt, zal Gods Zoon genoemd worden’*, (Lukas 1:31,32,34,35; verder ook bij Mattheüs 1:20 tot 25); en toen las hij vers 25 met luide stem.

Behalve deze plaatsen las hij er meerdere uit de evangelisten, waar de Heer ten aanzien van Zijn Menselijke de Zoon Gods wordt genoemd, en waar Hijzelf vanuit Zijn Menselijke, Jehovah Zijn Vader noemt; alsmede uit de profeten, waar voorzegd wordt dat Jehovah Zelf in de wereld zou komen, waaronder ook deze twee; bij Jesaja: *‘Te dien dage zal gezegd worden: Zie, Deze is onze God, Die wij hebben verwacht opdat Hij ons bevrijde; Deze is Jehovah, Die wij hebben verwacht; laten wij opspringen en ons verblijden in Zijn heil’*, (Jesaja 25:9).

‘Een stem van de roepende in de woestijn: Bereidt de weg voor Jehovah, effent in de wildernis een pad voor onze God; de heerlijkheid van Jehovah zal immers onthuld worden, en zij zullen zien, alle vlees tegelijk; zie de Heer Jehovih komt in de sterkte, zoals een herder zal Hij Zijn kudde weiden’, (Jesaja 40:3,5,10,11).

En de engel zei: Aangezien Jehovah Zelf in de wereld is gekomen en het Menselijke heeft aangenomen, en daardoor de mensen heeft behouden en verlost, wordt Hij daarom bij de profeten de Heiland en de Verlosser genoemd; en toen las hij hen deze volgende dingen voor: *‘Zeker, alleen in u, is God en anders geen God meer; voorwaar, Gij zijt een verborgen God, de God Israëls, de Heiland’*, (Jesaja 45:14,15).

'Ben Ik niet Jehovah, en er is geen God meer behalve Mij; geen gerechte God en Heiland behalve Mij', (Jesaja 45:21,22).

'Ik Jehovah, en behalve Mij is er geen Heiland', (Jesaja 43:11).

'Ik Jehovah uw God, en een God behalve Mij zult gij niet erkennen en geen Heiland behalve Mij', (Hosea 13:4).

'Opdat alle vlees wete dat Ik Jehovah, uw Heiland en uw Verlosser ben', (Jesaja 49:26; 60:16). 'Wat onze Verlosser betreft, Jehovah Zebaoth Zijn Naam, (Jesaja 47:4).

'Hun Verlosser is sterk; Jehovah Zebaoth Zijn Naam', (Jeremia 50:34).

'Jehovah, mijn Rots en mijn Verlosser', (Psalm 19:15).

'Zo zei Jehovah, uw Verlosser, de Heilige Israëls: Ik ben Jehovah uw God', (Jesaja 48:17, 43:14, 49:7, 54:8).

'Gij Jehovah onze Vader, onze Verlosser van de eeuw aan Uw Naam', (Jesaja 63:16).

'Zo zei Jehovah, uw Verlosser: Ik ben Jehovah die alle dingen doe, en alleen uit Mijzelf', (Jesaja 44:24).

'Zo zei Jehovah, de Koning van Israël, en Zijn Verlosser, Jehovah Zebaoth, Ik de Eerste en de Laatste, en behalve Mij geen God', (Jesaja 44:6).

'Jehovah Zebaoth Zijn Naam, en uw Verlosser, de Heilige Israëls, de God van de ganse aarde zal Hij genoemd worden', (Jesaja 54:5).

'Zie, de dagen komen, wanneer Ik aan David een gerechte Spruit zal opwekken, Die als Koning zal regeren en dit is Zijn Naam: Jehovah, onze Gerechtigheid', (Jeremia 23:5,6; 33:15,16).

'Te dien dage zal Jehovah zijn tot Koning over de ganse aarde, te dien dage zal Jehovah één zijn en Zijn Naam één', (Zacharias 14:9).

Toen zij door al deze dingen bevestigd waren, zeiden degenen die op de zetels zaten eensgezind, dat Jehovah Zelf het Menselijke heeft aangenomen om de mensen te behouden en te verlossen.

Maar toen werd er een stem gehoord vanuit de rooms-katholieken die zich verborgen hadden in een hoek van de tempel die zei: Hoe kan Jehovah de Vader Mens worden; is Hij niet de Schepper van het heelal?

Een van degenen die op de zetels van de tweede rij zaten, keerde zich om en zei: Wie dán? en degene uit de hoek zei: De Zoon uit het eeuwige.

Maar hij kreeg als antwoord: Is niet de Zoon uit het eeuwige volgens uw belijdenis ook de Schepper van het heelal? En wat is een Zoon of een God geboren uit het eeuwige, en hoe kan het Goddelijk Wezen, dat één en ondeelbaar is, gescheiden worden, en iets ervan neerdalen en het Menselijke aannemen en niet tegelijk het gehele Wezen?

De tweede gedachtegang ten aanzien van de Heer was: Zijn zo niet God Vader en Hijzelf één, zoals de ziel en het lichaam één zijn?

Zij zeiden dat dit de gevolgtrekking is, omdat uit de Vader de Ziel is; en toen las een van degenen die op de zetels in de derde rij zaten, het volgende voor uit de geloofsbelijdenis die de Athanasiaanse wordt genoemd: Hoewel onze Heer Jezus Christus, de Zoon Gods, God en Mens is, zijn het nochtans niet twee, maar is Hij één Christus, ja zelfs is Hij geheel en al Eén. Hij is één Persoon; aangezien zoals ziel en lichaam één mens maken, aldus is God en Mens één Christus.

De voorlezer zei dat dit geloof is aanvaard in de algehele christelijke wereld, ook door de rooms-katholieken; en zij zeiden toen: Wat is er meer nodig? God de Vader en Hij zijn Eén zoals ziel en lichaam één zijn, en omdat dit zo is zien wij dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is, omdat dit het Menselijke van Jehovah is; voorts dat men tot de Heer moet gaan ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, en dat men zo en niet anders tot het Goddelijke kan gaan dat Vader wordt genoemd.

Hun besluit bevestigde de engel met nog meer dingen vanuit het Woord, waaronder de volgende, bij Jesaja: *‘Een Knaap is ons geboren en een Zoon is ons gegeven, Wiens Naam is Wonderlijk, Raad, God, Held, Vader der eeuwigheid, Vorst des Vredes’*, (Jesaja 9:5).

Bij dezelfde: *‘Gij zijt onze Vader, Abraham kende ons niet, en Israël erkent ons niet; Gij Jehovah, onze Vader, onze Verlosser van de eeuw aan Uw Naam’*, (Jesaja 63:16), en bij Johannes: *‘Jezus zei: Die in Mij gelooft, gelooft in Hem die Mij gezonden heeft; en die Mij ziet, ziet Hem die Mij gezonden heeft’*, (Johannes 12:44,45).

‘Filippus zei tot Jezus: Toon ons de Vader’, Jezus zei tot hem: *‘Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader, gelooft gij niet dat ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; gelooft Mij dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is’*, (Johannes 14:8 tot 11); en tenslotte dit: *‘Jezus zei: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij’*, (Johannes 14:6).

Na deze dingen gehoord te hebben, zeiden allen met één mond en hart, dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is en dat men tot Hem moet gaan om tot de Vader te gaan, aangezien Jehovah God, Die de Heer uit het eeuwige is, Zich door dit Menselijke in de wereld heeft gezonden en Zich zichtbaar heeft gemaakt voor de ogen van de mensen, en zo toegankelijk; zo heeft Hij zich ook zichtbaar en toegankelijk gemaakt in de Menselijke vorm voor de Ouden, maar toen door een engel.

Daarna volgde de beraadslaging over de Heilige Geest; en eerst werd de voorstelling van velen onthuld ten aanzien van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, welke voorstelling was alsof God de Vader in de hoogte zat, en de Zoon aan Zijn rechterhand en zij uit Zich de Heilige Geest uitzonden om de mensen te verlichten en te leren.

Maar toen werd een stem vanuit de hemel gehoord die zei: Wij houden die denkvoorstelling niet uit, wie weet niet dat Jehovah God alomtegenwoordig is; wie dit weet en erkent, zal ook erkennen dat Hijzelf verlicht en leert en dat er niet een bemiddelende God is, die van Hemzelf, en te minder van de twee, is onderscheiden zoals de ene persoon van de andere. Laat daarom de vorige voorstelling worden verwijderd, deze is ijdel, en laat deze worden opgenomen, die de juiste is, en u zult dit duidelijk zien.

Maar toen werd opnieuw een stem gehoord vanuit de rooms-katholieken, die zich in een hoek van de tempel hadden verborgen; zij zeiden: Wat is dan de Heilige Geest, die in het Woord genoemd wordt bij de evangelisten en bij Paulus, door welke zovele geleerden uit de geestelijkheid, vooral uit de onze, zeggen geleid te worden; wie ontkent heden ten dage in de christelijke wereld de Heilige Geest en Zijn werking?

Hierop keerde een van hen die op de zetels van de tweede rij zaten, zich om en zei: De Heilige Geest is het Goddelijke, voortgaande uit Jehovah de Heer; u zegt dat de Heilige Geest een persoon op zichzelf is en een God op zichzelf, maar wat is een persoon uitgaande en voortgaande uit een persoon anders dan een uitgaande en voortgaande werking; niet kan een persoon vanuit een andere, door een andere uitgaan en voortgaan, maar de werking kan dit; of, wat is God uitgaande en voortgaande uit God anders dan het Goddelijke, uitgaande en voortgaande; niet kan één God uit een andere door een andere uitgaan en voortgaan, maar het Goddelijke kan dit.

Is niet het Goddelijk Wezen één en ondeelbaar, en omdat het Goddelijk Wezen of Goddelijk Zijn God is, is niet God één en ondeelbaar?

Na deze dingen gehoord te hebben kwamen zij die op de zetels zaten eensgezind tot het besluit, dat de Heilige Geest niet is een Persoon op zichzelf, noch een God op zichzelf, maar dat de Heilige Geest is: het Goddelijk Heilige, uitgaande en voortgaande vanuit de enige, alomtegenwoordige God, Die de Heer is.

Op deze dingen zeiden de engelen, die aan de gouden tafel stonden, waarop het Woord lag: Goed; men leest nergens in het Oude Verbond dat de profeten het Woord hebben gesproken vanuit de Heilige Geest, maar vanuit Jehovah de Heer, en waar in het Nieuwe Verbond de

Heilige Geest wordt gezegd, wordt het Goddelijke, voortgaande, verstaan, en dit is het Goddelijke dat verlicht, leert, levend maakt, hervormt en wederverwekt.

Daarna volgde de tweede discussie over de Heilige Geest, die deze was: Uit wie gaat het Goddelijke, Dat de Heilige Geest wordt genoemd, voort; vanuit het Goddelijke dat de Vader wordt genoemd, dan wel vanuit het Goddelijk Menselijke dat de Zoon wordt genoemd? Toen zij dit overwogen, scheen een licht vanuit de hemel op hen, waar vanuit zij zagen, dat het Heilig Goddelijke, dat onder de Heilige Geest wordt verstaan, voortgaat vanuit het Goddelijke in de Heer, door Zijn verheerlijkt Menselijke, en dit is dus het Goddelijk Menselijke; vergelijkenderwijs zoals al het actieve voortgaat vanuit de ziel door het lichaam bij de mens.

Dit bevestigde de engel die bij de tafel stond vanuit het Woord met de volgende dingen:

‘Die de Vader gezonden heeft, Die spreekt de woorden van God; niet met mate gaf Hij Hem de Geest; de Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven’, (Johannes 3:34,35).

‘Een roede zal uitgaan van de tronk van Isai; op Hem zal rusten de Geest van Jehovah, de Geest van de Wijsheid en van het Inzicht, de Geest van de Raad en van de Kracht’, (Jesaja 11:1,2).

Dat *‘de Geest van Jehovah op Hem gegeven was, en dat Die in Hem was’*, (Jesaja 42:1; 59:19,20; 61:1; Lukas 4:18).

‘Wanneer de Heilige Geest zal gekomen zijn, Die Ik u zenden zal uit de Vader’, (Johannes 15:26).

‘Die zal Mij verheerlijken, omdat Hij vanuit het Mijne zal ontvangen en het ulieden zal verkondigen; alle dingen die de Vader heeft, zijn de Mijne, daarom heb Ik dit gezegd, dat Hij vanuit het Mijne zal ontvangen en het ulieden verkondigen’, (Johannes 16:14,15).

‘Indien Ik heengegaan zal zijn, zo zal Ik de Parakleet tot ulieden zenden’, (Johannes 16:7); *‘de Parakleet is de Heilige Geest’*, (Johannes 14:26).

‘De Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was’, (Johannes 7:39).

‘Na de verheerlijking blies Jezus op de discipelen en zei tot hen: Ontvangt de Heilige Geest’, (Johannes 20:22).

Aangezien de Goddelijke Werking van de Heer vanuit Zijn Goddelijke alomtegenwoordigheid onder de Heilige Geest wordt verstaan, zei daarom de Heer ook toen Hij tot de discipelen sprak over de Heilige Geest, die Hij uit de Vader zal zenden: *‘Ik zal ulieden niet wezen laten; Ik ga heen en Ik kom tot ulieden, en in die dag zult gij bekennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gijlieden in Mij en Ik in ulieden’*, (Johannes 14:18,20,28); en vlak voordat Hij uit de wereld heenging, zei Hij: *‘Zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot aan de voleinding der eeuw’*, (Mattheüs 28:20).

Na deze dingen voor hen gelezen te hebben, zei de engel: Uit deze en tal van andere plaatsen vanuit het Woord blijkt dat het Goddelijke dat de Heilige Geest wordt genoemd, voortgaat vanuit het Goddelijke in de Heer door Zijn Goddelijk Menselijke.

Op deze woorden zeiden zij die op de zetels zaten: Dit is de Goddelijke Waarheid.

Tenslotte werd het volgende besluit opgesteld: Vanuit hetgeen in dit concilie is beraadslaagd, hebben wij helder gezien en erkennen wij vandaar als de Heilige Waarheid: dat in onze Heer Jezus Christus de Goddelijke Drievuldigheid is, hetwelk de Goddelijke Oorsprong is en Vader wordt genoemd; het Goddelijk Menselijke, hetwelk de Zoon is en het Goddelijke, Voortgaande, hetwelk de Heilige Geest is: en dus is er één God in de Kerk.

Nadat deze dingen in dat grootse concilie waren besloten, stonden zij op en de engelwachter kwam uit de schatkamer en bracht voor eenieder van hen die op de zetels hadden gezeten, prachtige klederen, hier en daar met gouden draden doorweven, en hij zei: Ontvangt de bruiloftsklederen; en zij werden in heerlijkheid heengeleid tot de nieuwe christelijke hemel, waarmee de Kerk van de Heer op aarde, het Nieuwe Jeruzalem, verbonden zal zijn, (Openbaring 22:21).

De genade van onze Heer Jezus Christus met u allen.
Amen.

Einde van hoofdstuk 22.
Einde van het boek Apocalyps Onthuld.